

Executive Summary

خلاصه وضعیت (سابقه)

شبکه اینترنت در طول عمر بیست و پنج سال خود همواره به نحوی پیشرفت

نموده است. که بتواند نیازهای روزافزون شبکه‌های Jpocket switched

شبکه‌هایی که در آنها ابتدا پیام اولیه به قسمتهای کوچکتری تقسیم شده آنگاه

این قطعات کوچک در به مقصد به یکدیگر پیوسته و پیام نهایی را تشکیل می

دهند. [این شبکه به دلیل دارا بودن هزینه های اندک و محدود و قابلیت

اطمینان بالا و سهولت تعمیر و نگهداری و همچنین نصب به نحوی چشمگیر

گسترده شده و بخش بزرگی از شبکه جهانی اترنت و ترافیک وابسته به

شبکه‌های اترنت ختم می گردد. از سوی دیگر به دلیل رشد روز افزون میزان

سرعت شبکه‌های کامپیوتری، شبکه اترنت نیز همگام با افزایش سرعت رشد

یافته و در جهت همسویی با این رشد سرعت پیشرفت نموده است.

شبکه‌های استاندارد یک گیگابیتی اترنت هم اکنون به بوتله فراموشی سپرده

شده اند و اصولاً شبکه‌های کوچک فعلی اترنت در سطح وسیعتر و در

محدوده میان ابر شهرها گسترش یافته و مورد استفاده قرار می گیرند و در

نهایت اینکه شبکه‌های

سریع ۱۰ گیگابیتی در حال تکامل می باشند. این رشد روز افزون نه تنها به دلیل افزایش ترافیک ارتباطات بلکه به دلیل افزایش وسایل و تشکیلاتی با پهنه باند وسیع در بازار مصرف بوجود آمده است.

اصولاً سیستم اترنت ۱۰ گیگابیتی با سیستم های استاندارد قدیم تفاوت دارد چرا که این شبکه تنها به استفاده از فیبرهای نوری و تنها در مد **Full-duplex** فعالیت نموده و این بدان مفهوم است که نیاز به اجرای پروتوکولهای برخورد اطلاعات دیگر ضرورتی ندارد. می توان شبکه اترنت را تا سطح ۱۰ گیگابیت در ثانیه گسترش داد اما باید بدانید که در نهایت این شبکه باز هم شبکه اترنت باقی خواهد ماند و همچنان از فرمت **Packet** پیروی خواهد نمود و کلیه امکانات فعلی به سیستم های جدید منتقل خواهند گردید.

علاوه بر این شبکه ارتباطی ۱۰ گیگابیتی هرگز مانع از سرمایه گذاری در سیستم های اساسی و زیر بنایی فعلی نخواهد گردید. کلیه سیاستگذاری ها با این اطمینان انجام شده که سیستم جدید ما با سیستم های فعلی همانند **SONET** سازگاری داشته باشد این استاندارد امکان ارتباط **Ethernet Packets** را با شبکه های **SONET** با عدم کارایی بسیار محدود در فراهم می سازد.

گسترش شبکه اترنت در حال حاضر مجدداً در گسترش شبکه‌های وسیعتر

ادغام میگردد. یعنی شبکه SONET و یا شبکه اترنت از نوع End-to-

End. با توجه به تعادل ترافیک فعلی در شبکه اترنت و با توجه به تمایل

شدید مشترکین جهت دسترس به اطلاعات شنیداری از طریق Paket data

چنین به نظر می رسد که استاندارد اترنت ۱۰ گیگابیتی به هماهنگی و همسویی

شبکه هایی که اصولاً جهت انتقال صدا طراحی شده اند با شبکه‌های جهت

گیری شده در جهت انتقال اطلاعات data کمک نماید.

Introduction

مقدمه

این مقاله با همکاری گروهی از فروشندگان و عرضه کنندگان فعال در زمینه

توزیع و اشاعه سیستم های جدید ۱۰ مگابیتی تهیه گردیده است. در ابتدا این

مقاله به شرح اطلاعاتی در ارتباط با این اتحادیه پرداخته آنگاه نگاهی به پروژه

IEEE 802.3ac پرداخته و نگاهی اجمالی نیز به تکنولوژی 10gbe خواهیم

داشت. در ادامه نیز به شرح سیستم و امکان اجرای عملیات در سطح داخلی

پرداخته و سپس وضعیت 10gbe رادر بازار مصرف مورد بررسی قرار خواهیم

داد. در انتها اطلاعات جزئی تری را در ارتباط با تکنولوژی 10gbe مانند اجزاء و تجهیزات الکتریکی و نوری ارائه خواهیم نمود.

The 10 GiGabit Ethernet Alliance

اتحادیه شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی

این اتحادیه جهت توسعه و اشاعه تکنولوژی شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی تشکیل گردید تا از این طریق امکان نصب تجهیزات و استفاده از این شبکه فراهم آمده و به عنوان یک عنصر کلیدی در ارتباط سیستم های اطلاعاتی، ارتباطاتی و محاسباتی بکار گرفته شود.

منشور اتحادیه شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی شامل موارد زیر است.

- پشتیبانی از استانداردهای شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی که در استاندارد گروه

عملیاتی IEE802.3 گنجانیده شده است.

- توزیع و توسعه منابع مربوطه جهت همگرایی و هم سویی در زمینه مسایل فنی

- تحریک و توسعه شبکه اترنت استاندارد ۱۰ گیگابیتی در نزد صنایع و توسعه

کاربرد آن

- تسریع پروسه های پذیرش و استفاده از محصولات و خدمات مربوط به شبکه

اترنت ۱۰ گیگابیتی

ایجاد ارتباط مابین تامین کنندگان و مصرف کنندگان صنایع مخابراتی و ارتباطاتی مربوط به شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی

The 10 Gigabit Ethernet Project

پروژه اترنت ۱۰ گیگابیتی

هدف از ایجاد شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی ارائه استاندارد در زمینه توسعه پروتوکولهای 802.3 تا سطح سرعت ۱۰ گیگابیت در ثانیه و افزایش استفاده از شبکه اترنت و ضمیمه آن به شبکه WAN می باشد. جهت اجرای این پروژه لازم است تا پهنای باند ضمن در نظر گرفتن مسئله سازگاری با اترنتی های ساخته شده از نوع ۸۰۲/۳ به نحو چشمگیری گسترش یابد همچنین لازم است تا این سیستم های جدید با کلیه موارد اصولی و عملیاتی و مدیریتی قدیمی تر و همچنین سرمایه گذاری های انجام شده مطابقت داشته باشد.

جهت ارائه یک استاندارد، استاندارد IEEE'S 802.3ac در پنج قسمت در ارتباط با شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی از نوع P ارائه گردید که این پنج مقوله عبارتند از:

- این سیستم باید دارای پتانسیل بالایی در بازار مصرف بوده و طیف وسیعی از کاربردها را شامل باشد و گروه بزرگی از تولید کنندگان و فروشندگان از آن پشتیبانی نموده و گروه بزرگی از خریداران نیز از آن استفاده نمایند.

- این سیستم باید با سایر سیستم های موجود سری ۸۰۲/۳ و استانداردهای مربوط به آن پروتوکول همخوانی داشته و همچنین با سیستم های باز ارتباطات داخلی

OSI (Open sys. Inter Vonnect:on) و همچنین پروتوکول مدیریت ساره شبکه Simple Network Management Protocol نیز سازگار باشد.

- این سیستم باید اساسا با استانداردهای قدیمی ۸۰۲/۳ تفاوت داشته و در

واقع به عنوان راه حلی جدید در حل مسایل و نه به عنوان جایگزین سیستم های قدیمی تر طراحی گردد.

- باید امکان تایید عملی بودن طرح از لحاظ تکنیکی پیش از تصویب نهایی فراهم گردد.

- باید این طرح از لحاظ پولی توجیه اقتصادی داشته باشد و کلیه هزینه ها و سرمایه گذاری ها چه در مرحله ساخت و نصب و چه در مرحله مدیریت

کاملاً واضح و مشخص گردد و کارآیی مورد نظر را از لحاظ بهینه سازی

امور تامین نماید.

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

Standard time table

جدول زمان استانداردها:

شکل ۱: نکات کلیدی جهت طراحی و توسعه شبکه ۱۰ گیگابیتی

The 10 Gigbit Ethernet Standard

استاندارد شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی

مدل ارائه شده از سوی اداره استاندارد جهانی تحت عنوان سیستم های

ارتباطاتی باز **Open Sys. Interconnection (OSI)**، اترنت در واقع از

نوع پروتوکول لایه ۲ محسوب می گردد. شبکه ارتباطی اترنت ۱۰ گیگابیتی از

کنترل جستجو اترنت **IEEE802/3** استفاده کرده و از فرمت **IEEE802/3**

و حداکثر و حداقل فریم **IEEE802/3** پیروی می نماید.

از آنجائیکه مدل اترنت **1000 ABSE-X** و **1000 ABSE-t** در شبکه جدید

دست نخورده باقی می ماند، شبکه ۱۰ گیگابیتی از مدل توسعه ای طبیعی

اترنت چه از لحاظ سرعت و چه مسافت پیروی خواهد نمود. از آنجائیکه این

پروتوکول تنها از فیبر نوری و **Full - duplex** استفاده می کند دیگر نیازی

به پیروی از پروتوکول تشخیص برخورد و سیستم شناسایی چند گانه کاربر

CSMA/CD که سبب کند شدن سیستم در سیستم های اترنت - **half**

duplex می گردند، مشاهده نمی گردد. در سایر موارد اترنت ۱۰ گیگا بیتی همانند مدل اترنت اصلی باقی خواهد ماند.

PHY (وسیله فیزیکی اترنت) که به مدل OSI و لایه یکم تعلق دارد سیستم

های ارتباطی را خواه از نوع سیم های مسی، خواه فیبر نوری به لایه MAC

که متعلق به لایه ۲، OSF می باشد مرتبط می سازد. بعدها معماری اترنت به

نحوی تغییر می یابد که PHY لایه یکم را به دو قسمت وابسته به لایه فیزیکی

PMD و زیر لایه فیزیکی رمز گذار PCS تقسیم نماید، به عنوان مثال می

توان گفت که فرستنده ها و گیرنده های نوری از نوع PMD می باشند.

PCS ها خود به بخشهایی مانند رمز گذارها (مثلاً 64/66b) و مالتی پلکسرها

تقسیم می شوند.

سری 802.3ac دو نوع PHY را معرفی می نماید.

LANPHY و WANPHY (در ادامه شرح داده می شود).

WANPHY در واقع نوع پیشرفته LANPHY محسوب می گردد. این

PHYها فقط توسط PCS ها شناسایی شده و شامل انواعی از PMD

خواهند بود.

10 Gigabit Ethernet in the Market Place

وضعیت اترنت ۱۰ گیگابیتی در بازار فروشی:

افزایش میزان ترافیک در شبکه های جهانی سبب گردیده تا مدیران و طراحان شبکه و همچنین تولید کنندگان تجهیزات وابسته به دنبال تکنولوژی های با سرعت بالاتر جهت حل مشکل پهنای باند باشند. امروزه این مدیران از شبکه اترنت به عنوان اسکلت و استخوان بندی شبکه خود استفاده می کنند. اگر چه این شبکه ها با مسایل و مشکلات بسیاری روبرو می باشند اما در مجموع شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی دارای مزیت های کلیدی بسیاری در شبکه های پر سرعت می باشند.

- پیشرفت آهسته اما مستقیم به سوی کارآیی بالاتر بدون ایجاد هر گونه وقفه

- پایین بودن هزینه ها در مقابل تکنولوژی فعلی شامل هزینه های اجرایی و

پشتیبانی

- ابزار مدیریتی ساده و مرسوم و همچنین ساختار زیر بنایی و مهارتی رایج

- توانایی پشتیبانی از تجهیزات جدید و انواع مختلف دیتا

- انعطاف در طراحی شبکه

-تامین تجهیزات و منابع از سوی تولید کنندگان مختلف و تضمین اجرایی پروژه مدیران طرح و همچنین تولید کنندگان تجهیزات شبکه به هنگام طراحی به مشکلات بسیاری در زمینه انتخاب مواجه می‌باشند. این متخصصین جهت طراحی شبکه‌های ارتباطی داخلی و میان شهری با انواع مختلفی از روشها، سیستم ها و تکنولوژی‌ها روبرو می‌باشند.

اترنت (۱۰۰/۰۰۰ و ۱۰/۰۰۰ مگا بیت در ثانیه) ، **oc12** (۶۲۲ مگابیت در ثانیه)

oc-48 (۲/۴۸۸ گیگا بیت در ثانیه). **Sonet** یا شبک معادل **SPH** ، **SPH** (**SPH**(POSS , Packet over Sonet) و سیستم جدید **IEEE802** (۸۰۲/۱۷) طراحی توپولوژی شبکه و سیستم های اجرایی وابسته با توجه به شبکه اترنت چند لایه‌ای از نوع گیگابیت صورت می‌گیرد. در شبکه های **LAN**، می توان هسته مرکزی شبکه و به سهولت به انواع ۱۰ گیگابیت جهت ایجاد ارتباطات میان شهری و فواصل طولانی ارتقاء داد.

دومین گام در این پروژه ترکیب پهنه باند مالتی گیگابیت با سرویسهای هوشمند و ایجاد شبکه های مالتی گیگابیت جهت طراحی استخوان بندی طرح و ایجاد پیرو های ۱۰ گیگابیتی در انتها می باشد.

در پاسخ به گرایشی بازار شبکه اترنت گیگابیت به شبکه های خصوصی در دهها کیلومتر دورتر کشیده شده است با استفاده از شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی ضمن دسترسی به سرعتهای بسیار بالا امکان افزایش مسافت میان شبکه ها نیز فراهم گردیده است. در آینده مدیران شبکه خواهند توانست با استفاده از شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی، معماری شبکه های LAN, MAN, WAN را در لایه دوم ارسال اطلاعات به عهده بگیرند.

پهنای شبکه اترنت را می توان در فاصله 10Mbps تا 10Gbps نسبت ۱ به ۱۰۰۰ بدون در نظر گرفتن مسایل مربوط به سرویسهای هوشمند شبکه مانند لایه ۳ نوع ۷ و کیفیت سرویس دهی شبکه CSOS کلاس سرویس دهی Caching COS به تعادل بار اعمال شده به سرور، امنیت و سیاستگذاری بر اساس قابلیت های شبکه، تنظیم نمود. به سبب پیوستگی و یکنواختی شبکه اترنت در کلیه محیط ها، با گسترش IEEE802.3ac می توان خدمات دهی در کلیه سطوح شبکه، شامل ساختارهای زیر بنایی WAN, LAN, MAN را نیز به انجام رسانید. در چنین وضعیتی همسویی شبکه های طراحی شده بر اساس صدا و اطلاعات از طریق اترنت به امری بدیهی مبدل خواهد گردید.

از سوی دیگر با بهینه شدن سرویس دهی Tcpiip امکان انتقال اطلاعات بسته بندی شده صدا و تصویر ویدئویی بدون انجام اصلاحات و تغییرات در شبکه

اترنت فراهم خواهد گردید

با بررسی وضعیت نسخه های قدیمی تر اترنت به این نتیجه خواهیم رسید که

هزینه انتقال ۱۰ گیگا بیت اطلاعات در ثانیه با ایجاد تکنولوژی جدید به شدت

تنزل پیدا خواهد نمود. بر خلاف سیستم های ارتباطی لیزری ۱۰ گیگابیت در

ثانیه، شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی در فواصل کمتر از ۴۰ کیلومتر و با استفاده از

فیبرهای نوری تک مد (SM) امکان کاهش هزینه ها را با استفاده از تشکیلات

اپتیکی Uncooled (گرم) و لیزرهایی از نوع Vesel, Vertical Cavity

emitking laser که جهت کاهش PMD سبب کاهش هزینه ها می

گردند، فراهم خواهد آورد. علاوه بر این تکنولوژی تولید تراشه های سیلیکونی

امکان تولید تراشه های سیلیکونی امکان تولید تراشه های بسیار فشرده و

ارزانقیمت را فراهم خواهد آورد. دست آخر اینکه بازار مصرف با هر گونه

حرکت در زمینه تکنولوژی های جدید شتاب بیشتری را در میان سازندگان

ایجاد می نماید.

Inter Operability

یکی از رموز موفقیت شبکه اترنت امکان ارتباط داخلی ما بین تولید کنندگان (Vendors) می باشد. به منظور حفظ مأموریت نهایی، در شناسایی و گسترش و همچنین ایجاد سیستم های ۱۰ گیگا بیتی اترنت، در ماه می سال ۲۰۰۲ میلادی بزرگترین شبکه داخلی اترنت ۱۰ گیگابیتی ایجاد گردید. شبکه Multivendor زنده فوق در نمایشگاه Networld+Interop لاس و گاس، ایالت نوآرا به نمایش گذاشته شد. این شبکه متشکل از ۲۳ تولید کننده بوده و طیف وسیعی از محصولات در آن ارائه می گردد، محصولاتی از قبیل سیستم ها، وسایل آزمون و اندازه گیری تجهیزات و اجزاء مربوط به کابل کشی و تجهیز سیستم های مربوطه در این شبکه ارائه می گردد. حد نهایی این شبکه به ۲۰۰ کیلومتر رسیده و ۵ تا ۷ پورت PMO بر اساس IEEE3ac، 10Gbase LX4, 10Gbase LW, 10Gbase SR, 10Gbase-LR در آن گنجانیده شده است.

این شبکه دارای ۱۰ شبکه تقویتی (hops?)، رابط های 18 10Gbe بوده و کلیه ویژگی های شبکه نهایی را دارا می باشد یعنی: WAN, MAN, LAN

به عنوان نمونه ۱۲ کمپان مختلف (ارتباطات Chip-to-chip خود را از طریق اینترفیس IEEE8023ae XAUI برقرار ساخته اند.

مجموعه محصولات و تکنولوژی های ارائه شده نمایانگر سال ها تحقیق و همکاری می باشند که در فرم شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی در سراسر جهان متبلور شده است.

Application for 10Gigabit Ethernet

شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی در شهرها بزرگ (ابرها)

اصولاً تولید کنندگان و مصرف کنندگان همگی بر این باور هستند که شبکه اترنت ارزانیتمت گسترده و سازگار با سیستم های دیگر ۱۰ مگا بیتی می باشد.

امروزه می توان یک بسته اطلاعات را از طریق شبکه اترنت نوری واقع در یک محل کوچک و از طریق یک سر در محلی و از طریق شبکه کشوری

DWDN₁ (مالتی پلکس امواج متراکم **dense wave dirision**)

multiplexing به درون شبکه فرستاد و در نهایت این بسته اطلاعاتی را از

طریق یک کامپیوتر شخصی متصل به اتصال دهنده **(Bayonet Neill BNC**

Coneclmsn) بدون هر گونه تغییر در ماهیت بسته و هر نوع پروتوکول

دریافت نمود. بطور کلی اترنت در همه جا ظهور داشته و شبکه اترنت ۱۰

گیگابیتی هیچگونه نقصی از لحاظ عملکرد ندارد.

شبکه اترنت گیگا بیت به عنوان استخوانبندی شبکه ابر شهرها و با استفاده از فیبر نوری به خدمت گرفته شده است. با استفاده از اینترفیس های ۱۰ گیگابیت مناسب، فرستنده ها و گیرنده های نوری و فیبرهای نوری تک مد سرویس دهندگان شبکه می توانند تا فواصل ۴۰ کیلومتر یا طولانی تر را پوشش دهند.

10 Gigabit ethernet in local Area Networks

شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی در شبکه های محلی تکنولوژی اترنت در حال حاضر نیز به عنوان مهمترین تکنولوژی در محیطهای LAN سریع کاربرد دارد. با گسترش شبکه ۱۰ گیگا بیتی در خانواده اترنت، امکان پشتیبانی شبکه در سرعتهای بالاتر و پهنه باند وسیعتر فراهم می گردد. همانند تکنولوژی گیگابیت به استاندارد ۱۰ گیگا بیت نیز هر دو نوع فیبرهای تک مد و مالتی مد را پشتیبانی می نماید. با این وجود در شبکه اترنت ۱۰ گیگابیت فاصله نهایی ۵۰ کیلومتری در پروژه ۱۰ گیگابیت به ۴۰ کیلومتر افزایش یافته است.

فایده افزایش مسافت این است که با افزایش برد شبکه های Lan، امکان مدیریت شبکه از مرکز کنترل تا شعاع ۴۰ کیلومتری فراهم شده و اطلاعات اختصاصی خود می پردازند. همچنین این مدیران می توانند با استفاده از

تکنولوژی جدید شبکه های کوچکتری خود در شعاع ۴۰ کیلومتر را نیز پوشش دهند.

در درون مراکز کنترل نیز می توان با استفاده از تجهیزات **Switch-to-**

Switch و **Switch-to-applition** امکان برقراری اطلاعات را از طریق

میزهای نوری مالتی مد با پشتیبانی اسکلت بندی اترنت ۱۰ گیگا بیتی، در

جهت ارضاء نیاز گسترده به سیستم های نیازمند به پهنای باند وسیعتر فراهم

ساخت. (شکل ۵)

با استفاده از استخوان بندی شبکه اترنت ۱۰ گیگا بیتی، کمپانی های مربوط نیز

می توانند به ادامه خدمات مربوطه مانند پشتیبانی فیلم های ویدئویی تصویر

برداری پزشکی، کاربردهای متمرکز و گرافیک های با کیفیت عالی و بی تغییر

بپردازند، همچنین این شبکه امکان ارتباطات بسیار سریع را با توجه به پهنای

باند بسیار وسیع موجود فراهم می سازد.

10 Gigabit Ethernet in the Storage Area Network

شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی در مراکز ذخیره اطلاعات شبکه
شبکه ارتباطی اترنت ۱۰ گیگابیتی در مراکز ذخیره اطلاعات متصل به شبکه
NAS و شبکه های ذخیره اطلاعات SAN کاربرد دارند. پیش عرضه
شبکه های اترنت ۱۰ گیگابیتی، برخی از تولید کنندگان و طراحان بر این عقیده
بودند که این شبکه توانایی اجرای وظایف محوله را ندارد. آنها بر این عقیده
بودند که شبکه اترنت فاقد **dump track leads woth of data** می باشد
[فاقد ظرفیت بارهای اطلاعاتی بسیار سنگین می باشد]. در حال حاضر شبکه
اترنت توانایی ذخیره و حمل اطلاعات را در جمعی بسیار وسیعتر از آنچه در
سیستم های مشابه همانند شبکه های ۱ یا ۲ گیگابیتی به **Ultra 160 or 32**
High performance Parallel ، atmoc -3,oc72 , oc7a2 ، SCSI
Intes face HIPPI انتظار می رفت را از خود نشان داده است به دلیل اینکه
در حال حاضر سر مدهای ذخیره اطلاعات اترنت، کتابخانه های نوار مغناطیسی
و سر مدهای محاسباتی کامپیوتری مشغول به فعالیت می باشند، استفاده
کنندگان از شبکه می توانند منتظر ظهور شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی تا نیمه دوم
سال ۲۰۰۳ باقی بمانند.

در حال حاضر کاربردهای بسیار وسیعی در زمینه شبکه های ذخیره اطلاعاتی ۱۰ گیگابیتی وجود دارد (شکل ۶). این کاربرد عبارتند از:

-بازیابی اطلاعات تجاری

-ایجاد فایل های پشتیبان **back-up** از راه دور

-ذخیره اطلاعات در صورت نیاز

-ایجاد شبکه های **media** بصورت پیوسته

10 Gigabit Ethernet in wide Area Networks

شبکه های اترنت ۱۰ گیگابیتی در شبکه های وسیع و گسترده

و خدمات **ISP** با ایجاد شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی، خدمات دهندگان اترنتی

توانایی ارائه خدمات بسیار سریع با حداقل قیمت را با **NGS** دهندگان شبکه

متصل **SONET/SPH** استفاده از تجهیزات فیبرنوری که بطور مستقیم به

گردیده اند بدست خواهند آورد. شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی مرتبط با

را که از لحاظ وضعیت **WAN** همچنین امکان ساخت **WANPHY**

(محل ظهور) و یا شبکه های **POPS** جغرافیایی پراکنده بوده و میان

قرار گرفته اند فراهم می سازد. ایجاد ارتباط میان **SONET/SDH/TPM**

LTE یا **DWPM** شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی و سوئیچ سر مدها و

(Line termination equipmant), (dense ware division multiplexing)

از لحاظ فاصله بسیار محدود بوده و از ۳۰۰ متر کمتر می باشد (شکل ۷)

the 10 Gigabit Ethernet technology

تکنولوژی شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی

10GbE Chip Interfaces

اینترفیس (مدارهای واسط) ۱۰ گیگابیتی

یکی از جالب ترین نوآوری ها در زمینه اترنت ۱۰ گیگابیتی اینترفیسی است

که تحت عنوان XAUI نامگذاری شده است. این اینترفیس از نوع

MacPHY بوده و به عنوان جایگزین XGMII (اینترفیس مستقل ۱۰

گیگابیتی) شناخته می شود. XAUI از نوع اینترفیس های دیفرانسیل

Lowpin-Count می باشد که هزینه های طراحی را به نحو چشمگیری

تقلیل می دهد.

XAUI در واقع مدل گسترش یافته XGMII یعنی اینترفیس مستقل

گیگابیتی محسوب می گردد. XGMII اینترفیس به پهنای باند Z4 (۳۲ بیت

دیتا شامل فرستنده و گیرنده) می باشد که می توان از آن در اترنت MAC به

PHY بهره برد. XAUI را می توان به عنوان مدل جایگزین یا حتی پیشرفته

تر بکار برد. XGMII در کاربرد هایی مانند ارتباط Chip –to-Chip که از موارد مشهور MAC به PHY محسوب می گردند، نیز مورد استفاده قرار می گیرند.

XAUI از نوع Low pin Count و خط سریال باس با ساعت داخلی و اختصاصی Self-clocked می باشد که اساساً از تکامل شبکه اترنت 1000 BASE XPHY حاصل شده است. سرعت این اینترفیس در حدود ۲/۵ برابر 1000 BASE –X می باشد. با آرایش چهار خط سریال، اینترفیس 4bit XAUI در حدود ۱۰ برابر آنچه را که در شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی مورد نیاز است پشتیبانی می کند.

Optical fiber and 10 Gigabite Ethernet

فیبر نوری و شبکه اترنت ۱۰ گیگا بایتی

Ethernet، (شبکه ارتباطاتی اداری (Office) که در سال ۱۹۷۹ توسط

کمپانی زیراکس (Xerox Coporation) شکل گرفته است (دایره المعارف

بریتانیکا)

Introduction

مقدمه

با ایجاد شبکه های ارتباطاتی اترنت ۱۰ گیگابایتی، طراحان شبکه به دلیل

وجود محدودیت های فیزیکی مربوط به فیبرهای نوری با مسایل و مشکلات

جدیدی روبرو شدند. به سبب افزایش نرخ تبادل اطلاعات (data) آثار و

نتایجی مربوط به طبیعت فیزیکی فیبرهای نوری از قبیل ایسپرسیون (تفرق)

شامل اینتر مدال، تفرق کروماتیک یا پلاریزاسیون، مشکلاتی را بر سر راه

طراحان بوجود آورده و این مسایل به عنوان یکی از شاخص های قابل توجه

در خطوط ارتباطی شبکه های نسبتاً دور ۱۰ گیگابیتی به هنگام طراحی مدارهای

الکترونیکی در نظر گرفته می شوند. در این مقاله در ابتدا به شرح دنیای

فیبرهای نوری پرداخته سپس به عنوان نمونه طرح یکی از شبکه های ۱۰ گیگا

بایتی را مورد بررسی قرار خواهیم داد.

Fiber 101

فیبر ۱۰۱

بطور کلی فیبرهای نوری به دو دسته کلی تقسیم می شوند.

فیبرهای مالتی مد و فیبرهای تک مد **Single mode** [فیبرهای ساده و مرکب] لازم به ذکر است که هر دو نوع فیبر بطور گسترده در شبکه های ارتباطاتی و خطوط ارسال دیتا کاربرد دارند و به نحو گسترده ای از آنها استفاده شده است. این دو نوع فیبر نوری از دهه ۷۰ میلادی بازار تجاری فیبرهای نوری را قبضه کرده اند. اصولاً وجه تمایز این فیبرها و به عبارتی علت نامگذاری این خطوط بر اساس تعداد مدهای قابل گذر و موجود در هسته این فیبرها شکل گرفته است. درحقیقت مد **Mode** عبارتست از مسیری که موج نوری از طریق آن (از درون فیبر) گذرمی کند. یک فیبر نوری مالتی مد امکان گذر و جابجایی چندین دسته نوری را بطور همزمان فراهم می سازد در حالیکه از یک فیبر تک مد (**Single**) تنها یک دسته نور میتواند عبور کند.

در فیبرهای مالتی مد زمان انتشار و گذر هر دسته نور (طور موج) در طور رشته فیبر با دیگری تفاوت دارد که این متولد به تفرق یا پراکنش میان مد (**Intermodal**) معروف می باشد به تفاوت تاخیر زمانی میان مدهای مختلف **PMD** (یا تاخیر مد دیفرانسیل **differentiak Mode Delay** گفته می شود).

DMD پهنای باند یا وسعت گذردهی فیبرهای چند مدی در محدود می سازد این مقوله بسیار حائز اهمیت می باشد چرا که شاخصی پهنای باند ظرفیت

گذردهی اطلاعاتی را تعیین می نماید به عبارت دیگر این شاخص حد نهایی کارآیی سیستم های انتقال اطلاعاتی را در سرعت انتقال دیتا بر حسب بیت دون بروز خطا مشخص می سازد.

دسته شعاع های نوری در امتداد هسته فیبرنوری جابجای می شوند (شکل ۱) روکش یا پوشش در واقع لایه ای است که هسته را احاطه کرده است. این لایه به شکلی ساخته شده که مانع از خروج دسته پرتو نوری از درون هسته به خارج گردد. هنگامیکه دسته پرتو نوری درون هسته به این لایه برخورد پیدا می کند به درون هسته بازتاب می گردد. شرایط بازتاب کلی نوری (پدیده ای که مانع از خروج دسته پرتو نوری از هسته می گردد) بستگی به دو عامل یعنی زاویه تابش پرتوهای نوری و ضریب شکست لایه محافظ دارد. ضریب شکست (n) فاقد واحد (دیمانسیون) می باد و عبارتست از نسبت سرعت حرکت نور در یک محیط ویژه به سرعت حرکت همان دسته نور در خلاء جهت حبس یک دسته پرتو نوری درون هسته لازم است تا ضریب شکست لایه محافظ (n_1) از ضریب شکست هسته کوچکتر باشد.

فیبرهای نوری را بر اساس مشخصات هسته و ضریب شکست لایه محافظ دسته بندی می کنند. فیبرهای تک مد نسبت به فیبرهای چند مد دارای هسته ای

به مراتب کوچکتر (لاغرتر) می باشند. با این وجود در هنگام معرفی فیبرهای تک مدی از شاخص **Mode field diameter MDF** بیان کننده توزیع توان نوری در فیبر نسبت به فیبرهایی با قطر برابر می باشد. در برخی از موارد این شاخص بیان کننده **Spot Size** ابعاد نقطه ای می باشد. اغلب **MDF** از قطر هسته بزرگتر بوده و در شرایط نرمال ما بین ۸ تا ۱۰ میکرون تغییر می یابد درحالیکه قطر هسته اغلب فیبرهای تک مد ۸ میکرون یا کمتر است.

برعکس در فیبرهای چند مد قطر هسته و لایه محافظ به عنوان شاخص های شناسایی مد نظر قرار میگیرند. به عنوان مثال فیبری با قطر هسته ۶۲/۵ میکرون و لایه محافظ (بازتاب) ۱۲۵ میکرون تحت عنوان فیبر ۱۲۵*۶۲/۵ میکرون نامگذاری میشود. انواع مرسوم فیبرهای چند مد دارای قطر هسته برابر ۵۰ یا ۶۲/۵ میکرون و قطر لایه محافظ ۱۲۵ میکرون می باشند. قطر لایه محافظ در انواع تک مد ۱۲۵ میکرون می باشد.

فیبرهای تک مد توانایی حمل یک دسته موج نوری را داشته و به همین علت پدیده تفرق درون مد نیز در آنها مشاهده نشده پس پهنای باند نیز در آنها نسبت به انواع مالتی مد وسیعتر می باشد به همین علت می توان با استفاده از

انواع فیبرهای نوری تک مد حجم مشخص از اطلاعات را در مسافتی دورتر و با سرعتی بیشتر نسبت به انواع مالتی مد ارسال نمود. به همین علت در صنایع ارتباطی با ترافیک سنگین تنها از انواع تک مد استفاده می شود و در اغلب شبکه های ارتباطی شهرهای بزرگ (ابر شهرها) و حومه آنها از این نوع فیبرها استفاده می شود. در خطوط ارتباطی دور دست، شبکه وسیعی از این نوع کابل ها در زیر خیابان ها، مزارع ذرت، تونل های تلفن و غیره نقاط مختلف کشور را به هم مربوط ساخته است.

اگر چه انواع تک مد برای پهنای باند وسیعتری می باشند اما در عوض انواع چند مد امکان انتقال اطلاعات با سرعت بسیار زیاد را در خواص محدود فراهم می سازند. از سوی دیگر قطر کوچک هسته فیبرهای تک مد سبب ایجاد مشکلاتی در کوپل نمودن انرژی نوری مطلوب در فیبر می گردد. به علت امکان انتخاب محدوده وسیعتری از خطاهای احتمالی به هنگام کوپل نمودن انواع فیبر چند مد می توان از فرستنده هایی با ضریب خطا بالاتر و در نتیجه ارزانقیمت تر بهره برد و در نتیجه از مولدهای نوری یا لیزری ارزانقیمت تری نیز استفاده نمود. با توجه به دلایل فوق می توان دریافت که استفاده از انواع

فیبرهای چند مدی در فواصل کوتاه و شبکه های LAN از مزیت های بیشتری برخوردار می باشد.

Optical Fiber Standardization

استاندارد نمودن فیبرهای نوری

مجموعه ای از سازمانهای داخلی و بین المللی مسئولیت مدیریت و بررسی فیبرهای نوری فاقد پوشش خارجی و یا انواع کابلهای نوری را چه در مرحله تولید و چه در شرایط کاری به عهده دارند. منشور نهایی و برگزیده ارائه شده از سوی رای سازمان ها را می توان در چند اصل مهم و اساسی خلاصه نمود. با ارائه استانداردهای مربوط به ارسال پیام ها از طریق فیبرهای نوری مانند دیسپرسیون مدال نقطه شکست طول موج و تضعیف نیرو، امکان حصول اطمینان از سوی فروشنده و خریدار از لحاظ تضمین ظرفیت ها و همچنین اطمینان از صحت عملکرد و پایداری سیستم ها فراهم خواهد آمد. در این بین تولید کنندگان و طراحان نیز می توانند با ارائه محصولات متنوع و توسعه سیستم ها، انعطاف بیشتری از خود نشان داده و بازار مصرف متنوع تری را بوجود آورند. و ضمن ثبت این استانداردها تجارت بین المللی را نیز تقویت نمایند.

به غیر از مشخصات مکانیکی و نحوه تولید کابل های نوری و مشخصات وابسته که تحت عنوان استاندارد های موجود در ارتباط با هر کابل نوری ارائه می شود شاخص هایی از قبیل پهنای باند، ضریب تضعیف سیگنال (**attenuation**) در مورد فیبرهای مالتی مد، ضریب تضعیف سیگنال، پراکنش کروماتیک و شکست پهنای موج در مورد فیبرهای تک مد نیز به هنگام عرضه فیبرهای نوری مورد توجه قرار می گیرند. جهت بررسی این اصطلاحات و شاخص ها به ضمیمه مراجعه شود.

سیستم های استاندارد سازی در ارتباط با فیبرهای نوری عبارتند از:

سازمان بین المللی استاندارد ISO

این سازمان جهت استاندارد نمودن تشکیل شده و در سطح جهان بیش از ۹۰

شعبه دارد. جهت استاندارد نمودن فیبرهای نوری و اطلاعات مربوطه، سازمان

IEC, ISO ضمن تشکیل کمیته فنی مشترک (Jtc)، استانداردهای لازم را

ارائه کرده اند.

کمیسیون بین المللی فنی، الکتریکی IEC

این سازمان در زمینه سیستم های الکترونیکی و صنایع ارتباطی فعالیت نموده و

در ۵۰ کشور جهان عضو و شعبه دارد. در ارتباط با فیبرهای نوری شبکه های

ارتباطی اترنت ۱۰ گیگابایتی استاندارد IEE802.3 و ISO/IEC 1787

برای فیبرهای نوری مورد استفاده در این سیستم ها ارائه شده است. همچنین

جهت بررسی جزئیات دقیق مربوط به فیبرهای نوری استاندارد IEC 60713-

2 ارائه گردیده است.

اتحادیه صنایع ارتباطاتی و مخابراتی TLA

TLA زیر چتر اتحادیه صنایع الکترونیک EIA فعالیت نموده و بر مسایلی

چون صنایع ارتباطاتی و مخابراتی و تکنولوژی اطلاعاتی متمرکز شده است

TLA در اصل به عنوان صنایع تلفن و ارتباطات غیر وابسته و غیر متعهد

ایالات متحده آمریکا شروع به فعالیت خود اما بعدها به سبب گستردگی این صنعت و مسایل فنی موجود در سطح جهانی به فعالیت پرداخت TLA به همراه سازمان ملی استاندارد ایالات متحده آمریکا TLA به ارائه استانداردهای

مربوط به فیبرهای نوری و دستورالعمل های آزمون سیستم ها پرداخته است.

اتحادیه مخابرات بین المللی ITU

ITU در حقیقت در سازمان ملل متحده شکل گرفت و همانند ISO دارای

اعضاء مختلفی در سطح بین المللی می باشد. بیش از ۱۸۰ کشور در ITU عضویت دارند.

ITU در حقیقت در سازمان ملل متحده شکل گرفت و همانند ISO دارای

اعضاء مختلفی در سطح بین المللی می باشد. بیش از ۱۸۰ کشور در ITU

عضویت دارند. ITU فیبرهای نوری تک مد را تحت استانداردهای C633,

C632، استاندارد نموده و چه تولید کننده و چه خریداران همگی از این

استانداردها پیروی می کنند.

Multimide fibers

فیبرهای مالتی مد

فیبرهای مالتی مد اکثراً در فواصل نزدیک و در شبکه های ارتباطی که حداکثر

۲ کیلومتر از یکدیگر فاصله داشته باشند مورد استفاده قرار می گیرند (LAN).

پس از ارائه استاندارد FDDI (اینترفیس انتقال و توزیع و توزیع دیتا در

فیبرهای نوری) استفاده از فیبرهای چند مد (مالتی مد) ۱۲۵*۶۲/۵ میکرون

رواج یافت FDDI توسط ANSI در دهه ۸۰ میلادی ارائه شده و بدین

ترتیب استفاده از فیبرهای مالتی مد ۶۲/۵ در شبکه های LAN دانشگاهی رایج

شد.

فیبرهای مالتی مد FDDI هم اکنون در بسیاری از سیستم های ارتباطی از قبیل

اترنت، token ring , ATM و همچنین استاندارد کابل سازی tIA/ALM

586/A کاربرد دارد.

در حین توسعه استاندارد FDDI انواع مختلفی از فیبرهای مالتی مد و تک مد

جهت استفاده در سیستم های LAN در حداکثر فاصله ۲ کیلومتر و انتقال

ارتباطات در سطح 100Mbps (۱۲۵ مگابایت) مورد توجه قرار گرفتند.

انواع مالتی مد نسبت به انواع تک مد ارجعیت داشتند چرا که در فواصل ۲

کیلومتر هزینه گیرنده های مربوط بسیار پایین تر می باشد. در آن زمان فیبرهای

تجاری مورد توجه عبارت بوده اند از کابل هایی به قطر:

میکرون ۵۰/۱۲۵/۶۲/۵/۱۲۵/۸۵/۱۲۵/۱۰۰/۱۴۰

فیبرهای ۵۰/۱۲۵ میکرونی در اروپا و ژاپن مورد توجه قرار گرفته و تحت

عنوان استاندارد ISO/IEC11801 (قابل های ژسزیک بر اساس سفارش

مشتری) استاندارد شدند: انواع فیبرهای ۸۵/۱۲۵ نیز در سطح بین المللی در

شبکه های LAN مورد توجه قرار گرفتند. انواع ۱۰۰/۱۴۰ نیز در شبکه های

ارتباطی و مخصوصاً کاربردهای نظامی مورد استفاده قرار گرفته است.

ظرفیت حمل پیام های ارتباطی اساساً بر حسب واحد (پهنای باند محصول بر

کیلومتر) (MHZ/KM) مشخص شده و اساساً بیانگر مسافتی است که در

سرعت مشخص انتقال اطلاعات (مثلاً یک گیگابیت یا ۱۰ گیگابیت) بدون

خطا توسط موج نوری قابل پیمایش می باشد. اساساً هر چه سرعت انتقال در

یک طول موج مشخص افزایش یابد از مسافت پیموده شده بدون خطا کاسته

خواهد شد.

با افزایش سرعت انتقال اطلاعات تا مرز ۶۲۲ مگابیت بر ثانیه (OC-123Stm4) می توان از LED (دیود نوری) در فیبرهای مالتی مد بهره جست. اما در سرعت های بالاتر نمی توان از LED با سرعت بیشتر از فرکانس فوق امکان پذیر نبوده و بدین جهت باید از یک منبع لیزری جهت ارسال اطلاعات بهره برد. با گسترش و توسعه شبکه های اترنت یک گیگابیتی مشخص گردید که به هنگام استفاده از منابع لیزری، پهنای باند فیبر چند مدی کاهش می یابد اما در هنگام استفاده از LED ها چنین پدیده ای بوجود نخواهد آمد. جهت تخفیف آثار این پدیده ها، به هنگام طراحی شبکه های یک و ۱۰ گیگا بیتی، لازم است تا مواردی چون پهنای باند گیرنده و ویژگی های کابل مورد استفاده مورد توجه قرار گیرند.

Multimode Fibre and 10 Gigabite Ethernet

فیبرهای مالتی مد و اترنت ۱۰ گیگا بیتی

شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی با استاندارد IEEE802.3ae شامل یک سری اینترفیس (مدار واسط) می باشد (مجموعه ای از Sها جهت ارتباطات موج کوتاه) که جهت فعالیت در طیف ارسالی ۸۵۰nm طراحی شده اند و در شبکه فیبرهای چند مد (مالتی مد) کاربرد دارند. در جدول شماره ۲ مشخصات مربوط

به طول موج، پهنای باند و فاصله عملیاتی در انواع فیبرهای مورد استفاده در شبکه ۱۰ گیگا بیتی مشاهده می گردد. مسایل فنی مرتبط با استفاده از منابع لیزری در فیبرهای نوری (که قبلاً آن اشاره شد) به نحو موثری بر عملکرد فیبرهای ۱۰ گیگا بیتی موثری باشد. فیبرهای مالتی مد FDDI دارای پهنای باندی برابر با ۱۶۰ مگاهرتز بر کیلومتر در طول موج ۸۵۰ نانومتر و پهنای باندی برابر با ۵۰۰ مگا هرتز / کیلومتر در طول موج ۱۳۰۰ نانومتر می باشند.

جهت کاربرد این نوع از فیبرهای مالتی مد باید، فیبرهای در جهت استفاده از شبکه ۱۰ گیگا بیتی طراحی شود که در فاصله ۳۰۰ متری کاربرد داشته باشند.

(بر اساس استاندارد کابل TIA/EIA-568, IEC1181/250)

این سری جدید از کابل ها تحت عنوان فیبرهای مالتی مد مورد استفاده و

شبکه های اترنت ۱۰ گیگا بیتی معرفی شده و با منابع لیزر در طول موج

۸۵۰nm سازگاری داشته و با قطر ۵۰/۱۲۵ دارای پهنای باند موثر

۲۰۰۰MHz/km بوده و جزئیات آنها در استاندارد TIA-492AAAC شرح

داده شده است. تفاوت اصلی این فیبرها با انواع دیگر در خواص جدید آنها بر

اساس استاندارد DMD در استاندارد TIA-492AAAC و استاندارد

DMD جدید (TIAFOTP-220) نهفته است. همانگونه که در جدول شماره

۲ مشاهده می گردد این فیبر با اینترفیس **10GBASE/S** سازگاری داشته و تا فاصله ۳۰۰ متری کاربرد دارد. بسیاری از فروشندگان فعال در زمینه فیبرهای نوری نوع اخیر را پیشنهاد می نمایند.

دو ویژگی مهم استفاده از انواع فیبرهای مالتی مد ۱۰ گیگابیتی را رایج ساخته است.

۱- استفاده وسیع از انواع سیستم های مالتی مد ۱۰ گیگابیتی در فواصل نزدیک ۳۰۰ متر یا کمتر

۲- هزینه پایین اینترفیس های مربوطه نسبت به سایر موارد مشابه **10Gbait-S** جهت ارائه سندی بر همه گیر شدن این سیستم ها کافیت تا تنها به فیبرهای نوری **۸۵۰nm** ارزانقیمت استفاده شده در شبکه های اترنت در فواصل محدود در پورت های **1000Base-sx** به ظرفیت یک گیگا بیت اشاره نمایم.

سری **1000Base-sx** را می توان در مورد فیبرهای مالتی مد و در فواصل ۵۵۰ متری نیز به ظرفیت گیگابایت مورد استفاده قرار دارد. در بازار مصرف فیبرهای حالتی مور ۱۰ گیگابیتی نیز مورد استقبال شدید قرار گرفته است. در

این موارد می توان از فیبرهای تک مد به همراه اینترفیس های **10GBASE-L** یا **10GBASE-x4** و یا اینترفیس های **10GBASE-x4** که هر دو نوع یک

مد و مالتی مد را پشتیبانی می کنند استفاده نمود در این مورد سیستم تک مد ۱۰C کیلومتر و سیستم مالتی مد تا ۳۰۰ متر برد خواهد داشت هم اکنون چهار نوع فیبر تک مد در بازار مصرف موجود می باشد که خلاصه ای از وضعیت آنها را در جدول شماره ۳ مشاهده می گردد. فیبرهای سری ITU-t و C652 به عنوان کابل استاندارد تک مد پیشنهاد شده و در بازار به عنوان یک استاندارد شناخته می شوند. نوع C652 هم دارای خواص نوع استاندارد تک مد (IEC- 1 و B1) بوده و هم از خصوصیات کابل استاندارد تک مد از نوع (IEC typers 1.3) lowwater- peak برخوردار می باشد استفاده از استاندارد ده گیگابیتی بر اساس انواع استاندارد تک مد B1.1 و B1.3 یا به طور کلی سری C652 استوار گردیده است. البته باید توجه داشت که انواع دیگر استاندارد های تک مد نیز در سیستم های انتقال ۱۰ گیگابیتی بر حسب موقعیت و افزایش کارایی سیستم کاربرد دارند.

**Standard lingle Mode Fiba IED 6.793 – 2B1.1 & B1. 3ItU
C632**

استانداردهای سیستم های فیبر نوری تک مد دارای هسته فیبری کوچک به قطر ۵-۸ میکرون از جنس کریستال ژرمانیوم تقویت شده می باشد که لایه ای از

جنس شیشه خالص این هسته را در بر گرفته و در واقع ساختار اصلی شبکه های ارتباطی نوری را تشکیل می دهد. در مجموع اصولاً انواع تک مد مورد نظر می باشند. ولی در نهایت باید سیستم ۱۳۱۰ نانومتری را به عنوان استاندارد مورد توجه قرار داد. با استفاده از انواع تک مد می توان اطلاعات را در سرعت های بسیار بالا ۱۰ Gbps و تا مسافت های بسیار طولانی $> 40 \text{ m}$ ارسال نمود. انواع **low walapeak (IEClyrpe B1.1)** دارای همان خصوصیات هر واکنش استاندارد **IEC lype B1.1** بوده اما در محدوده فقط شکست آب (1383 n:m) دارای خصوصیات تضعیف انرژی سیگنال کوچکتری می باشند. اگر چه در نوع تک مد **IEC type B1.1** هیچگونه اطلاعات قابل توجهی در مورد تضعیف انرژی در محدوده ۱۳۸۳ نانومتر یعنی پیک آبی ارائه نشده است اما باید گفت تضعیف انرژی در محدوده ۱۳۸۳ نانومتر بسیار شدید تر از ناحیه ۱۳۱۰ نانومتر می باشد. با کاهش مقدار ناخالص های آب در کریستال به هنگام تولید فیبرهای نوع **IEC lype B1.3** می توان به محدوده فیبرهای تک مد عادی نزدیک شده و علاوه بر آن به طول موج های اضافی در ناحیه 1460، ۱۳۶۰ نانومتر نیز دست یافت. توجه داشته باشید که استاندارد **IEEE 8.2. 3ae** در شبکه های اترنت ۱۰ گیگا بیتی بر اساس

سیستم های فیبر تک مد نوع IEC type B1.1 و (B1.3) در کلیه شرایط وابسته پایه گذاری شده است. انواع دیگر فیبرها (مثلاً NZO3F , DSF) دارای خواص افزون بر استاندارد فوق بوده و می توانند کلیه جزئیات استانداردهای ۱۰ گیگا بیتی را پشتیبانی نمایند.

Dispersion Shifted Fiber (DSF) IEC 60793-2 B2/ Itu G653)

انواع فیبرهای پراکنش معکوس OSF در دهه ۸۰ میلادی به بازار مصرف معرفی شده و بخش کوچکی از فیبرهای تک مد مورد استفاده از شبکه ها را تشکیل می دهد. در واقع سری فیبرهای در پی استفاده از منابع لیزر ۱۵۵۰ نانومتری که نسبت به منابع لیزر ۱۳۱۰ نانومتری از ضریب تضعیف توان کوچکتری برخوردار می باشند طراحی و تولید گردیدند. با استفاده از فیبرهای DSF می توان موج نوری را تا مسافتهای طولانی تر بدون نگرانی از پراکنش کروماتیک یا تضعیف سیگنال نوری ارسال نمود بدون اینکه در این فواصل طولانی موج نوری تضعیف گردد. DSF در سیستم های تک مد براحتی مورد استفاده قرار می گیرد. و کلیه انتظارات را برآورده می سازد با این وجود با بوجود آمدن آمپلی فایبرهای (تقویت کننده ها) نوری با طیف وسیع و سیستم

های حالتی پلکس طول موج

WDM (wordanght division Mult:) پراکنش کروماتیک فیبرهای

DSF از آسیب های زیاد بخشی برابر شدت و طول موج سیگنال نوری وارد

می سازد. در نتیجه انواع جدیدی از فیبرهای نوری تحت عنوان فیبرهای با

پراکنش معکوس فاقد پراکنش NZDSF طراحی و به بازار مصرف عرضه می

گردیدند. انواع NZDSF به سرعت جایگزین انواع DSF گردیده و دیگر این

نوع فیبرهای در سطح تجاری تولید نگردیدند.

DSF دو استاندارد IEEE 802. 3ae پیشنهاد گردیده است.

Cut off sjilted Sigle – Mode Fibu- TEC 60793-2 B1.2/ Itu
G634

انواع Cut off sjilted Sigle – Mode جهت استفاده در فواصل طولانی و

امکان انتقال سیگنال های قوی تر بدون تضعیف به بازار عرضه شده اند این

نوع از فیبرها اصولاً در محدوده ۱۵۵۰ نانومتر کاربرد دارند چرا که در حدود

۱۵۵۰ نانومتر ضریب شکست (نقطه شکست) موج بسیار شدید می باشند. به

سبب پیچیده بودن پروسه تولید این فیبرها اصولاً هزینه تولید آنها نیز به انواع

دیگر بسیار بالا می باشد و در نتیجه نسبت به انواع دیگر فیبرهای تک مد بسیار گرانتر می باشند. اصولاً از این نوع فیبرها در شرایط سخت محیطی و در انواع کابل های مورد استفاده در کف دریاها و اقیانوس ها استفاده می گردد. و چنانچه امکان استفاده از سایر فیبرهای ۱۰ گیگا بیتی وجود داشته باشد استفاده از این نوع فیبرهای گرانقیمت به هیچ وجه توصیه نمی گردد. این نوع فیبرها در استاندارد IEE 802. 3ae توصیه نگردیده اند.

None- Zero Dispersion shifted Fibre (NZrBf) IEC – 60Z13- 2 B4/ IBU G. 655

این سری از فیبرهای نوری در طی دهه ۹۰ میلادی معرفی شده و علاوه بر خصوصیات سری DSF دارای پراکنش کروماتیک نسبتاً ثابت (در محدوده ۱۶۲۵ – ۱۵۳۰ نانومتر) می باشند یعنی محدوده ای که در بخش مالتی

پلکسینگ یعنی WDM (Wavelength division multiplexing) یا

تفکیک طول موجهای بیشتری آسیب به موج می رساند. بدون تفرق و تخریب

موجی باقی می ماند. مهمترین مشکل در NZDBSF اثری غیر خطی است که

تحت عنوان Four wave mixing FWM معرفی می گردد. به بیان ساده

تر شدت موج حاوی اطلاعاتی که همراه یکدیگر ارسال می گردند، موج

چهارمی را نیز تولید می کنند. در بسیاری از سیستم های WDM (در محدوده

۱/۶ نانومتر و طول موجهای نزدیک به آن) سیگنال های نویزی را بوجود می

آورند که از موج حامل اختلال ایجاد می نماید. NZDSF این اثر را تخفیف

داده و امکان تبادل موج خالص در محدوده ۱۶۲۵-۱۵۳۰ نانومتر را فراهم می

سازد و موجهای مزاحم از فواصل طولانی سبب تخریب موج حامل نخواهند

گردید. با تخفیف پراکنش کروماتیک در NZDSF می توان آثار غیر خطی

دیگر **Scf-phase modulation (SPM)** (خود مدولاسیون) و مدولاسیون

متقاطع را نیز کاهش دارد. NSZDF در محدوده ۱۶۲۵-۱۵۳۰ نانومتر دارای

کارایی بهینه می باشد اما با استفاده از انواع خاصی لیزر و سیستم های مربوطه

می توان امواج محدوده ۱۳۱۰ نانومتر را نیز توسط این خطوط منتقل نمود.

در استاندارد **IEEE 802 3ae** به طور مختصر به NZDSF اشاره شده

است.

چنین به نظر می رسد که می توان در مورد **10GBASE-E**، نوع B4 از

NZDSF با پراکنش نسبت را جایگزین B1.1 یا B1.3 (نوع تک مد

استاندارد) نمود. همچنین می توان از نوع NZDSF با پراکنش منفی را در

محدوده TP3 به کار برد.

اصولاً فیبرهای تک مد استاندارد را می توان با توجه به شرایط و بودجه در هر موردی به کار برد. البته مسئله پیچیدگی طرح نیز از موارد بسیار مهم به شمار می رود که در سرعتهای بالاتر طول موج های مختلف و فواصل طولانی تر باید مورد توجه قرار گیرد.

Attenuation

تضعیف شدت موج

در فواصل کوتاه ارسال اطلاعات در محدوده ۱۳۱۰ نانومتر به سبب هزینه پایین و منابع لیزر ساده و ارزانقیمت موجود بسیار مورد توجه می باشد. فاکتورهای متنوع و مختلفی امکان افزایش سرعت را تحت تأثیر قرار می دهند اما به طور کلی باید توجه داشت که با افزایش سرعت نیاز به گیرنده های حساستر را طلب می نماید و جهت دریافت موج های بدون خطا لازم است که شدت و انرژی موج ارسال شده نیز افزایش یابد تا به این طریق از ایجاد خطاهای بوجود آمده جلوگیری شود. به سبب تخریب و تضعیف بالای موج در محدوده ۱۳۱۰ نانومتر (جدول ۴) در مقایسه با محدوده ۱۵۵۰ نانومتر از طول فاصله میان دو نقطه کاسته می گردد و باید فاصله میان دو ایستگاه محدودتر گردد. در فواصل طولانی تر که نیاز به گیرنده های حساس تر را بوجود می

آورد می توان نورهایی در محدوده ۱۵۵۰ نانومتر را به راحتی تقویت نمود.
(معمولاً با EDFA) در حالیکه امکان تقویت نور در طول موج ۱۳۱۰ نانومتر
بسادگی امکانپذیر نمی باشد. در نتیجه در محدوده ۱۳۱۰ نانومتر باید تقویت
سیگنال های الکتریکی صورت گیرد که در مقایسه با شیوه های تقویت نوری
بسیار گرانقیمت تر می باشد.

Chromatic dispersion

پراکنش (دیپرسیون کروماتیک)

امواج نوری که جهت انتقال اطلاعات دیجیتال به کار برده می شوند دارای
طیف طول موج مشخص با محدوده های خاصی می باشند (در واقع طیف
بسیار باریک و خالص از موج نور وجود ندارد) از آنجائیکه امواج نوری با
طول موج متفاوت با سرعت های مختلفی انتشار می یابند اجزا و یک پالس نوری
به همراه انتشار پالس پخش و متفرق می گردند. در واقع پالسهای نوری مجاز و
درهم بر روی یکدیگر تداخل و همپوشانی ایجاد کرده و سیگنال به شدت
منحرف و تخریب می گردد. در محدوده ۱۳۱۰ نانومتر به پدیده تضعیف
(attenuation) سیگنال ارسالی بر خطوط فیبر نوری تک مد استاندارد را حتی
پیش از پدیده تفرق تخریب می نماید. در نتیجه پراکنش کروماتیک در خطوط

۱۰ گیگابیتی و طول موج ۱۳۱۰ نانومتر در فیبرهای نوری تک مد مشکلی را ایجاد نمی نماید. با این وجود در محدوده ۱۵۵۰ نانومتر پراکنش کروماتیک در فیبرهای تک مد به عنوان عامل محدود کننده شناخته می شود و حداکثر برد شبکه را در خطوط اترنت ۱۰ گیگابیتی در طول ۴۰ کیلومتر محدود می سازد و البته نوع سیستم فرستنده و گیرنده نیز در این مسئله مهم می باشد. در هر صورت تحت هر شرایطی لازم است تا پالس نوری از طریق سیستم های تقویت الکتریکی یا سایر وسایل جبران پراکنش نوری ابتدا تقویت گردد و نوع فیبر DSF و ZNDSF در محدوده ۱۵۵۰ نانومتر دارای پراکنش کروماتیک بسیار محدودی می باشند و به همین علت می توان فاصله میان تقویت کننده ها و جبران کننده های نوری را با استفاده از این سیستم ها افزایش داد.

Polarization Mode Dispersion

پراکنش موج ناشی از پدیده پلاویزاسیون یکی دیگر از آثار موثر بر شبکه های ۱۰ گیگابیتی پدیده پلاویزاسیون و تفرق ناشی از آن می باشد که در واقع بر اثر وجود برخی از تشکیلات اصلی و زیر بنایی شبکه های فیبر نوری بوجود می آید. PMD سبب تفرق و جدایی و

تفکیک یک پالس نوری به دو نوع پالس فرعی می گردد. در قسمت گیرنده چنانچه این دو موج تفکیک گردد آثرا مخرب بسیاری از اطلاعات ارسالی شده بوجود می آید. بسیاری از فیبرهای نوری که با سری C652 (نوع فیبر تک مد استاندارد) و C633 (فیبرهای فاقد پراکنش) سازگاری دارند جهت استفاده در شبکه های WAN با سرعت ۱۰ گیگابیتی مناسب می باشند. اما در شبکه های قدیمی تر که نسل فیبرهای نوری پیش از دهه ۹۰ میلادی در آنها استفاده شده است با مشکلاتی در زمینه فوق مواجه می باشند. برخی از فیبرهای تولید شده در آن زمان دارای PMD در حد قبول می باشند. اما در نهایت عدم استفاده از PMD از استاندارد هایی است که باید تا حد ممکن از سوی تولید کنندگان و مصرف کنندگان رعایت شود. در واقع ایجاد استانداردها هنگامی لزوم پیدا کرد که برخی فیبرهای تولید شده از سوی تولید کنندگان دارای شرایط بسیار بدی بوده و مشکلات بسیاری را به وجود آورده است.

اگرچه استاندارد نمودن PMD بسیاری از مشکلات را حل نمود اما در وضعیت فیبرهای تولید شده و نصب شده پیش از دهه نور تغییر بوجود نیامده و مشکلات بسیاری در شبکه های ۱۰ گیگابیتی بر اثر وجود آنها بوجود آمد. این مسئله تا حدی جدی محسوب می گردد که لازم است پیش از نصب شبکه

های ۱۰ گیگابیتی حتماً شبکه از لحاظ وضعیت PMD مورد آزمایش قرار گیرد. امروزه نیز PMD به عنوان یکی از فاکتورهای بسیار مهم در توسعه

شبکه های فوق سریع (۴۰ گیگا بایت و بالاتر مد نظر قرار گیرد)

10 Gigabit Ethernet libre Design Consideration

مسائل قابل توجه در طراحی شبکه های اترنت مجهز به فیبر نوری با سرعت

۱۰ کیگابیت نکات کلیدی در طراحی شبکه های ۱۰ گیگابیتی عبارتند از:

توپولوژی شبکه شامل فواصل عملیاتی افت انرژی در محل اتصال فیبرها و

مقدار اتصال دهنده ها (میزان انرژی شبکه)

- نوع کابل نوری (تک مد یا مالتی مد) و میزان کارایی در طول موج مشخص

میزان کارایی با میزان اتلاف انرژی و پهنای باند ال (در انواع مالتی مد) رابطه

دارد.

- استاندارد از کابل های تصحیح وضعیت مد نیاز استفاده از WDM در

محدوده ۱۳۱۰ نانومتر به 10GBASE-LX4 در فواصل مختلف در

فیبرهای مالتی مد بر حسب نیاز به شبکه تصحیح مد نیاز می باشد.

- طراحی شبکه کابل بندی با توجه به LED و تأسیسات لیزری در شبکه اترنت که امکان استفاده از LED را در سرعت 10Mbps و 100Mbps

و شبکه های لیزری 1Gbps و 10Gbps فراهم می سازد.

به هنگام طراحی شبکه های ارتباطی منفرد اولین گام شناسائی سطح انرژی شبکه می باشد این مورد که با واحد دسی بل (dB) اندازه گیری می شود در مورد هر یک از اینترفیس های 10BbE و به طور اختصاصی اندازه گیری و

بیان می شود جدول اینترفیس های مربوطه در همین بخش نشان داده شده

است. میزان انرژی از طریق محاسبه اختلاف موج حداقل انرژی گیرنده وصل

شده به گیرنده و حداقل حساسیت گیرنده حداقل انرژی محسوب می گردد

شکل (۲) حساسیت گیرنده حداقل انرژی محسوب می گردد. که جهت حفظ

نسبت سطح سیگنال در نویز در شرایط مختلف مورد نیاز می باشد. سطح

انرژی شبکه بیانگر مجموع تلفات انرژی حاصل از پدیده هایی است که در

فاصله ایستگاه های فرستنده و گیرنده مشاهده می گردند.

میزان افزایش شبکه جهت محاسبه فاکتورهای Channd inscstion و جبران

انرژی powe penalty مورد استفاده قرار می گیرد. شاخص Channel

inscstion از فاکتورهای کلیدی در این زمینه محسوب شده و بیانگر وضعیت

کابل ها و اتصال دهنده ها می باشد. (شکل ۳) این شاخص بیانگر افت انرژی در فاصله دو محل اتصال و در فواصل مربوطه می باشد. یک اتصال در مواقع شامل دو جزء اتصال دهنده می باشد که دو سر دور رشته نوری را به یکدیگر متصل می سازند. در فیبرهای مالتی مد میزان ۱/۵ دسی بل افت در محل اتصال و در فیبرهای تک مد مقدار ۲ دسی بل افت در نظر گرفته می شود. در شبکه های اترنت ۱۰ گیگابیتی استفاده از وسایل جبران افت ضروری می باشد. این عامل جبرانی باید پدیده هایی از قبیل پراکنش ناشی از شبکه های داخلی و تخریب سیگنال نوری را پوشش دهد.

فواصل عملیاتی ارائه شده در جدول زیر با توجه به عواملی چون افت ناشی از اتصال پهنای باند کابل ها و افت ناشی از تجهیزات فرستنده و گیرنده (PMD) محدود می گردد. فواصل پیش از ۳۰ کیلومتر را شبکه های مهندسی می شود می نامند چرا که در این فواصل افت شبکه باید بسیار کمتر از حد بحرانی ارائه شده در مورد شبکه های تک مد باشد. (جدول ۴) بنابراین در چنین شرایطی باید حتماً آزمون های صحرایی در محل کابل کشی صورت گیرد تا این مقدار بارقم ۱۱ دسی بل (جدول ۷) و افت مربوط مطابقت داشته باشد.

افت انرژی ناشی از کابل کشی و شرایط مربوط بر اساس استانداردهای

**ANSI/ TIA / ELA –526- 14A/ method B and ANSI/ tIA/
EI A- 526- Z method A-1**

محاسبه و کنترل

به هنگام طراحی شبکه های E- 10GBASE در فواصل بیش از ۳۰

کیلومتری (زمانی که هنوز کابل کشی انجام نشده است.) لازم است تا افت

مربوط در طی روش های مرسوم محاسباتی مشخص گردد تا اطمینان حاصل

شود که رقم فوق از ۱۱ دسی بل افت تجاوز پیدا نمی کند. (جدول ۷).

شاخص افت کابل با افزودن مقدار افت اتصالات و افت خود کابل محاسبه و

مشخص می گردد. جهت تعیین افت کابل مقدار افت را واحد کابل در میزان

فاصله و طول کابل بر حسب متر محاسبه می گردد (db/ km) همانگونه که

در جدول ۱۰ مشاهده می گردد.

همانگونه که در جدول ۱۰ (Scanas: 01) مشاهده می گردد افت کابل برابر

با db/km ۲۲۵٪ می باشد پس میزان افت در شبکه ای به فاصله ۴۰ کیلومتر

برابر ۹ دسی بل ($4. Km * 0/225 = 9$) می باشد. تصور کنید که میزان افت در

محل اتصال در شبکه تک مد برابر با ۲ دسی بل باشد که از حاصل جمع این

دو شاخص میزان افت با مقدار E-10GBASE (جدول ۷) یعنی ۱۱ دسی

بل همخوانی داشته باشد و می توان شبکه - ۴ کیلومتری را طراحی نمود.

همین محاسبات در حدود مسایل ۲ و ۳ نیز تکرار خواهد شد.

Condion

خاتمه و نتیجه گیری

همانند شبکه های قدیمی تر اترنت شبکه های جدید ۱۰ گیگا بیتی نیز باید

توسط کارشناس طراحی گردند که از وضعیت شبکه اطلاعات کافی داشته

باشد. در این شبکه های جدید عوامل مؤثری چون آثار کروماتیک و پراکنش

ناشی از پلاویزاسیون ظهور کرده اند. علاوه بر این باید مشخص گردد که در

شرایط خاص کدامیک از سیستم های تک مد و مالتی مد کارآیی بیشتری

خواهد داشت. در این مقاله برخی از مفاهیم اصلی و پایه ای و نکات کلیدی

مربوط به طراحی شبکه های اترنت ۱۰ گیگابیتی مورد بررسی قرار گرفتند.

Glassasy

واژه نامه

Attenuation

افت انرژی

عبارت است از افت انرژی نورانی ارسال شده در شبکه. این شاخص که به عنوان تابعی از میزان طول فیبر محسوب می گردد از نوع لگاریتمی است. تضعیف ناشی از طول موج نوری تحت تأثیر ساختار سازنده فیبر نوری و نوع

کریستال آن قرار دارد. (Rayleigh Scattering)

Chromatic Dispersion

پراکنش کروماتیک

پراکنش کروماتیک شاخصی را بسته به زمان محسوب می گردد که از طی آن موج نوری ارسال شده در طول یک فیبر نوری پخش شده و به طیف های دیگر تقسیم می گردند.

پالس نوری ارسال شده از سوی فرستنده به درون فیبر نوری حاوی طول موج های مختلف می باشد به عبارت دیگر یک پالس نوری از یک طول موج

خالص و تک رنگ تشکیل می گردد. پراکنش کروماتیک هنگامی تشکیل می

گردد که طول موج های مختلف نوری بر اساس طبیعتشان با سرعت های مختلف

مسیر خود را طی می نمایند تاخیر زمانی میان موج های مختلف پالس ارسالی سبب گستردگی و پراکنش پالس نوری می گردد.

پراکنش کروماتیک سبب تاخیر و ایجاد خطا در سیگنال دریافتی می گردد.

طول موجی که در آن میزان پراکنش به حداقل می رسد (تقریباً برابر صفر) به

طول موج صفر- پراکنش موسوم بوده و با علامت l_0 نشان داده می شود.

پراکس کروماتیک از مهمترین شاخص های موجود در تفکیک فیبرهای نوری

تک مد **Single mode** محسوب می گردد. پراکنش کروماتیک با واحدهای

$P8 / nm / km$ (مدت زمان انتشار پالس در پیکو ثانیه، طول موجها بر حسب

نانومتر، مسافت پیموده شده بر حسب کیلومتر)

یک وسیله مولد نور با طیفی گسترده مانند **LED** دارای پراکنش کروماتیک

بزرگتری نسبت به یک منبع نوری با طیف باریک مانند یک موله لیزر می باشد.

پراکنندگی کروماتیک ویژه سیستم های فیبر تک مد (**Single**) می باشد در

حالیکه پراکنش مدال "**moded dispersion**" ویژه سیستم های لیزری مالتی

مد می باشد.

Cut off wavelanghi

طول موج شکست

در قسمت بالایی این طول موج در طیف نوری، سیگنال ها از نوع تک مد می

باشند و بر عکس در قسمت پایین تر طول موج شکست سیگنال ها از مجموع

مالتی مد می باشند. اصولاً طول موج شکست در یک کابل نوری به سبب

وجود تنش های وارده فیبر در حین تولید کابل پائین تر از مقدار آن در یک

فیبر نوری بدون پرسش و لخت می باشد. دو مورد فیبرهای نوری تک مد است

ندارد بر اساس IEC و ITU طول موج شکست پایین تر از ۱۲۶۰ نانومتر می

باشد. در مورد فیبرهای طراحی و تولید شده جهت کابل های تک مد، ارسال

اطلاعات در طول موجهایی پایین تر از طول موج شکست به شدت محدود می

گردد چرا که در آن صورت پهنای باند و فاصله پیموده شده به شدت کاهش

یافته و مجموعه طول موجهای بهینه زیادی با طول موج کوچکتر بوجود می

آید که برای آنها کابل های اختصاصی طراحی و تولید شده است.

Differential Mode Delag (DMD)

تاخیر دیفرانسیل مد

تفاوت زمانی در تأخیر میان مدها، تأخیر دیفرانسیل مد نامیده می شود. تنظیم این مدها با اندازه گیری این شاخص صورت می گیرد.

Erbium Doped Fibre Amplifiers (EDFA)

آمپی فایر (تقویت کننده) اربیم (عنصر نادر شیمیایی) جهت تقویت امواج در فیبرهای نوری

تقویت کننده ای است که سیگنال های نوری را بدون نیاز به تبدیل به سیگنال های الکتریکی تقویت می نماید. EDFA اصطلاح ساده ای است که جهت

نامگذاری این سیستم به کار می رود و خود این سیستم متشکل از تکه ای از

یک فیبر نوری است که بدان عنصر اربیم افزوده شده و با یک لیزر با طول

موج کوتاهتر پشتیبانی می گردد. سیگنال های انرژی ارسال شده در این تکه

فیبر بر اثر برخورد با اتم های اربیم تحریک شده و انرژی بیشتری جذب کرده

و به سیگنال قوی تر مبدل می گردند. EDFA اصولاً تنها در طول موجهای

بالا تر یعنی محدوده ۱۶۲۵-۱۵۲۵ نانومتر مؤثر می باشند.

Four wave Mixig

تداخل چهار موج

عبارت است از تولید نور در طول موجی جدید به سبب تداخل میان سیگنال های ارسالی به تعداد دو یا چند طول موج تداخل دقیق و کامل این چند طول موج نیاز به تطابق دقیق فازها دارد چرا که لازم است تا طول موج های مجاور

به دقت روی هم منطبق شوند.

Intes Modal Dispansion

پراکنش میان مد

مدت زمان لازم جهت انتشار نور در یک فیبر در مدهای مختلف متفاوت بوده

و سبب پراکنش پالس در خروجی فیبر گشته و به این پدیده پراکنش میان مد

Intes Modal گفته می شود. در این مورد تنها در مورد فیبرهای مالتی مد

کاربرد دارد.

Modal Bandwidll

پهنای باند مدال

عبارت است از بالاترین فرکانس سیگنالی که می تواند از یک فیبر نوری

مالتی مد در طول معین عبور داده شود. این شاخص تحت تأثیر پراکنش مدال

قرار داشته و توسط آن محدود می گردد. پهنای باند مدال تحت عنوان مگاهرتز

در کیلومتر $\text{MHz} * \text{KM}$ بیان می گردد.

Mode Field Diamcles(MFD)

وسعت میدان مد

این شاخص (MFD) جهت شرح و بیان توزیع انرژی نوری در یک فیبر با

قطر برابر به کار می رود در برخی از این موارد تحت عنوان **Spot size** ابعاد

نقطه ای نامگذاری می شود.

Optical Nonlinearly

غیر خطی بودن نور

تنوع ویژگی های نوری در یک فیبر نوری به عنوان تابعی از انرژی ارسال شده

شناخته می گردد. به عنوان مثال یک پالس تقویت شده نوری می تواند در

پراکس کروماتیک یک فیبر نوری تغییراتی را ایجاد نماید.

Polarization Mode Dispersion (PMD)

پراکنش مد بر اثر پلاریزاسیون

تفاوت در سرعت انتشار مابین وضعیت های مختلف پلاریزاسیون پراکنش مد

ناشی از پلاریزاسیون نامیده می شود. یک سیگنال نوری را می توان با دو جزء

پلاریزه اوتو گونال (راست گوشه) نمایش داده هر یک از این دو موج بر

اساس جریان های هندسی وابسته در طول یک فیبر با سرعت های مختلف منتشر

می شود از آنجائیکه گیرنده های مورد استفاده در ارتباطات نوری قابلیت تغییر

دادن وضعیت های مختلف پلاریزاسیون را ندارند و هر دو جزء تأخیر در نهایت در یکدیگر ادغام می گردند. این پدیده در فیبرهای نوری تک مد

Single Mode کاربرد دارند.

Physical Media Department

IEEE 802.3ac: پیش نویس استاندارد را آماده ساخت که بر اساس آن

لایه فیزیکی لازم جهت پشتیبانی از شبکه فیبر نوری تولید و آماده می گردد.

خلاصه این پیش نویس در جدول A آورده شده است.

جهت دسترسی به این امکانات پیچیده و به اصطلاح دور دست ۴ نوع **pmo**

طراحی شده است. از این دستور العمل یک **pom** سریال ۱۳۱۰ نانومتری

جهت پشتیبانی از شبکه فیبر نوری تک مد **Single Mode** در فاصله ۲ و ۱۰

کیلومتر پیش بینی شده است. همچنین یک **pmo** سریال ۱۵۵۰ نانومتری جهت

پشتیبانی از شبکه ای در فاصله ۴۰ کیلومتر یا بیشتر در تجهیزات **SMF** پیش

بینی گردیده است. پشتیبانی از **PMO** ۴۰ کیلومتری به مفهوم امکان گسترش

۴۰ گیگا بیتی در محدوده های بین شهری و اراضی وسیع خصوصی می باشند. یک 850 pmo نانومتری نیز جهت پشتیبانی ارائه تجهیزاتی از فاصله ۶۵ متری تولید شده است. همچنین جهت پشتیبانی از گیرنده های حالتی حد نیز از خطوط 850 نانومتری استفاده خواهد گردید.

علاوه بر این در دستورالعمل دو حالتی پلکسر و مقسم موج در باند گسترده **WWDMPMA (Wide wave Oirition multiplaking)** یکی در محدوده 1310 نانومتر برای فیبرهای تک مد در فاصله حداکثر 10 کیلومتری و یک 1310 pmp نانومتری جهت پشتیبانی از فیبرهای مالتی مد در فاصله حداکثر 300 متری نیز مد نظر قرار گرفته است. درباره کسب اطلاعات بیشتر در ارتباط با pmo ها به آدرس زیر مراجعه کنید.

HHp: \ \ WWW.10gee.org

Physical layes (phys)

لایه فیزیکی، PHY

دوسیستم **WHANPHY , LANPHY** هر دو با **PMO** های موسوم

مطابقت و همخوانی داشته و همان مسافت ها را پشتیبانی می کنند. این **phy**

ها را می توان با توجه به زیر لایه های رمز گذار فیزیکی متعلق به آنها (**pcs**)

از یکدیگر تفکیک نمود. (شکل ۷). LANPHY ۱۰ گیگا بیتی سیستمهای موسوم گیگابیت را با سرعتی در حدود ۱۰ برابر سرعتهای فعلی و با هزینه بسیار کمتر پشتیبانی می کند.

چنین به نظر می رسد که در آینده LANPHY در سیستم های مختص نوری و از تمامی شبکه های WAN بکار گرفته شود. با این وجود جهت همخوانی سیستم فوق با شبکه های فعلی WAN شبکه اترنت ۱۰ گیگا بیتی

WANPHY، شبکه های قدیمی ، (Synchronous opr.cat Nework

Synchronow Digital (Hiezachy) SoNet/ SDH را به همراه شبکه های مخابراتی معمولی را پشتیبانی خواهد نمود.

WANPHY با LANPHY به دلیل وجود SONEN / SDH ساده تر

شده در زیر لایه اینترفیسی WN (WIS) تفاوت دارد. از آنجائیکه سرعت

خط STH STM- 64 /SONET OC- 794 در میان در صدی از سرعت

۱۰ گیگا بایت در ثانیه قرار دارد. به راحتی می توان MAC را به شکلی

طراحی نمود که با یک LANPHY در سرعت ۱۰ گیگا بیت بر ثانیه و

WANPHY در سرعتی در حدود ۹/۲۹ Gbps همخوانی داشته باشند.

(شکل ۹). در صفحه شماره ۳ نگاه دقیقتری به WANPHY انداخته شده است.

Condwion

خاتمه و نتیجه گیری

از زمانیکه شبکه جهانی اترنت شروع به کار نمود و بخشی از اقتصاد جهانی و تجارت را در حیطه خود گرفت فرصت مناسبی جهت انتخاب شبکه اترنت به عنوان گسترده ترین و علمی ترین شبکه ارتباطی در جهان حاصل آمد. بسیاری از اطلاعات منتقل شده در شبکه های فعلی دست آخر به شبکه های اترنت ختم می گردد. در حال حاضر در حیطه راه طولانی رنساس شبکه اترنت و شکوفایی آن به سر می بریم و با گسترش تجارت الکترونیکی و نیاز به شبکه های ارزانیقیمت IP دریچه جدیدی به روی این تکنولوژی عظیم امروزی گسترده شده است. تولیدکنندگان سرویسهای خدماتی همواره به دنبال روشهای ساده تر، با ظرفیت بالاتر و ارزانتر می باشند تا بتوانند ارتباط میان شبکه ها را ضمن حفظ ضریب اطمینان فعلی گسترش دهند.

با ورود شبکه اترنت ۱۰ گیگابایتی، دیگر اترنت تنها به شبکه های LAN منحصر گردد. در واقع شبکه اترنت ۱۰ گیگابایتی زاییده استاندارد بسیار

مطلوب و پذیرفته IEEE 802.7 دو خط اصلی دورتر و سرعت بالاتر محسوب می گردد. این استاندارد برای ارزشهای بی قید و شرط اترنت افزوده و به دلایل زیر سبب گسترش وسیع این شبکه در فواصل دور و شبکه های عظیم تر می گردد.

- هزینه ساخت و نگهداری این شبکه شامل هزینه های ساخت و نصب، مدیریت و تعمیر و نگهداری بسیار کمتر است.

- براحتی می توان در جهت کارایی بیشتر و مطلوب تر گام برداشت.

- امکان نصب سریع (plus and play) و همچنین پشتیبانی تولید کنندگان تجهیزات فوق فراهم آمده است.

- مدیریت ساده شبکه امکان پذیر شده است.

شبکه زیر بنایی و بهینه شده اترنت در حال حاضر موجود است. در حال حاضر

شبکه های بزرگتر در حال تجهیز می باشند تا امکان اتصال آنها به شبکه های

اترنت ۱۰ گیگا بیتی فراهم آید. شبکه اترنت، سوئیچ ها، جستجو گر ها و

سیستم های اپتیکی مربوط به نحوی طراحی شده اند تا موارد زیر حاصل گردد.

- امکان ارتباطات ارزانقیمت به حجم چندین گیگا بایت مابین مشتری مصرف کننده و تولید کننده خدمات (POP/ Point of presence) در شبکه های فعلی اترنت.

- دسترس ساده، ارزانقیمت و سریع به شبکه های نوری شبکه های گسترده فعلی

- امکان اتصال شبکه های کوچک به شبکه طولانی هدف در فواصلی در حدود ۱۰ تا ۴۰ کیلومتر.

- شبکه های نوری نوک به نوک End- ro- End با سیستم های مدیریتی فعلی.

Glossarg

واژه نامه

Acionyms

کلماتی که از به هم پیوستن حروف اول کلمات دیگر ساخته شده اند.

استاندارد IEEE جهت طراحی شبکه های اترنت ۱۰ گیگا بایتی 8023.ac

استاندارد IEEE جهت طراحی شبکه های اترنت در حد گیگا بایت 802.3Z

COS: نوع خدمات رسانی

CWDM مالتی پلکسنینگ موج های متراکم تقسیم شده

Gbps گیگا بیت یا میلیارد بیت در ثانیه

IP پروتوکول اترنت

ISO سازمان بین المللی استاندارد

LAN شبکه ارتباطی محلی

MAC لایه کنترل جستجو اطلاعات مربوط به Media

MAN شبکه ارتباطی میان ابرشهرها

Mbps میلیون بیت در ثانیه

MMF فیبرهای مالتی مد

OC - X سطح کاربر (حامل) نوری

Pcs زیرلایه فیزیکی رمز گذار

PhY تجهیزات لایه فیزیکی

PMO وابسته به تجهیزات فیزیکی

POP نقاط ظهور

RMON مونیتر (تحت کنترل گرفتن) از راه دور

GOS کیفیت خدمات

SMF فیبرهای نوری تک مد

SNMP پروتوکول مدیریت شبکه های ساده

SONET سلسله مراتب دیجیتال سنکرون (همزمان)

tbps شبکه نوری سنکرون (همزمان)

Tcp/ IP ترابیت یا تریلیون بیت در ثانیه

Tom پروتوکول کنترل ارسال دیتا، پروتوکول اترنت

TDM مالتی پلکسینیک تقسیمات زمانی

WAN

شبکه ارتباطی گسترده

WDM

مالتی پکلسنیک تقسیمات موجی

WIS

زیر لایه اترنتی WAN

WWDM

حالتی پکلسنیک تقسیمات موجی گسترده

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

www.kandoo.cn.com

Glossarg (Continues)

واژه نامه (ادامه)

terms

اصطلاحات

Dence Ware Orvision Multi plaxing

حالتی پکلسینک تقسیمات موج متراکم

طول موجهای تراکمی بالا و در ادامه یکدیگر قرار گرفته و امکان ارسال کانال

های بیشماری را در طول فیبر نوری فراهم آورده اند. در شرایط عادی در

شبکه های WAN سیستم هایی با سرعت ۱۰۰ GHZ (یکصد گیگا هرتز)

طراحی و نصب شده است. طول موج نوری مابین ۱۵۶۰-۱۵۳۰ نانومتر تغییر

پیدا می کند. حداقل و حداکثر طول موج با ویژگی های بهره انتقال فیبرهای

نوری و بنا به ساختمان آنها تغییر پیدا می کند.

Media Access Control

ایجاد زیر لایه رابط منطقی مشتری های MAC و ایستگاه های هم تراز را بر

قرار می سازد. مهمترین مسئولیت این لایه، مدیریت و ایجاد ارتباط میان

ایستگاههای هم تراز می باشد لایه MAC در پروتوکل ۱۰ گیگا بیتی از مکان

آدرس ها و چهارچوب های فرمت و سرعت شبکه های عادی اترنت پیروی

نموده و به صورت **Full duplex** عمل می آید. این قسمت شبکه را با سرعت ۱۰ گیگا بیت در ثانیه با استفاده از کی مکانیزم تطابق سرعت در **Phy** و **WAN** های مرسوم پشتیبانی می کند.

OC- 193

سرعت **Sonet** با بار تقریبی ۹/۵۸۴۶۴۰ گیگا بیت در ثانیه که در محیط های **WAN** کاربرد دارد.

Physical Coding Sublyan

زیرلایه رمز گذاری فیزیکی

بخشی از **PHY** است که مسئولیت رمزگذاری اطلاعات حاصل از **MAC** را جهت انتقال از طریق لایه **PHY** به عهده داشته و همچنین مسئولیت رمز بهره برداری از اطلاعات ارسال شده از **PHY** را از طریق **MAC** به عهده دارد.

در واقع لایه فیزیکی است که از یک بلوک الکترونیک تشکیل شده و شامل

یک **physical media attachment) PMA. (physical media**

department) PMD و یک **Coding Coding Sub layes) PCS** می

باشد.

PMO

بخشی از یک PHY محسوب شده و عبارتست از زیر لایه فیزیکی **media**

(**physical media jub layen**) که مسئولیت انتقال اطلاعات را به عهده

دارد. **PMD** های مرسوم معمولاً شامل بخشها تقویت کننده (آمپلی فایر) مد و

لاتور، و تغییر شکل موج می باشد. انواع مختلف **PMD** ها انواع مختلفی از

media را پشتیبانی می کنند.

WWDM

شیوه ای که از طریق آن می توان چندین طول موج را به نحوی موثر (یعنی

نورهای مختلف رنگی) از طریق چندین سیستم مولد لیزر به درون یک فیبر

مستقل فرستاده و مجدداً آنها را دریافت نمود. هر منبع لیزر را می توان به

نحوی کالیبره نمود که نوری تک رنگ با طول موج خالص را تولید نماید در

نهایت این نورها از یکدیگر مجدداً جدا می گردند.)

Append: x 1

ضمیمه شماره ۱

A Brid History of ethenet

خلاصه ای از تاریخچه اترنت

در سال ۱۹۷۳ محققین شرکت تحقیقاتی **yerox's palloallo** به کمک

Darid Boggs , **Robert Metcale** شبکه اترنت را به عنوان شبکه

ارتباطی آزمایشگاههای مختلف زیراکس معرفی نمودند. در آن زمان کامپیوترهای گرافیکی شخصی ابتدایی نیز بر اساس PARC طراحی و تولید می شدند. مبنا زمانی اترنت بر اساس سیستم ساعت Alto عمل کرده و امکان ارسال اطلاعات با سرعتی برابر ۲/۹۴mbps فراهم آمد. Met Calle این سیستم را اترنت نامید. انتخاب کلمه اترنت بیانگر ماده فیزیکی (در عهد باستان)، معتقد بودند که اتر ماده پر کننده فعالیت و موجب انتقال امواج و نور و غیره می گردد. م) یعنی ترکیب قابل می باشد که بیت های اطلاعاتی را مابین گره های شبکه جابجا می نماید. در شکل ۱ طراح اولیه Metcalfe مشاهده گردد که سادگی طرحهای محققین PARE را به پزشکان می دهد.

Metcalfe همچنین اهمیت رشد شبکه را نیز پیش بینی نموده بود که امروزه تئوری او تحت عنوان قانون متکاف شناخته شده و بیانگر این موضوع می باشد که شبکه با گسترش تعداد کاربران به طور نهائی توسعه خواهد یافت. نه تنها وی در مورد شبکه های تکنولوژی صحیح تصور می کرده بلکه قوانین او در حال حاضر در زمینه های متضادی نیز کاربرد دارد.

از برخی دیدگاهها قوانین متکاف با قوانین مور **Moors law** مطابقت دارد. این قوانین توسط نمود دهان مور **Gordon Moor** یکی از پایه گذاران

شرکت ایتتل در دهه ۷۰ ارائه شده اند. مطابق قوانین مور چنین پیش بینی گردیده که در هر ۱۸ ماه توان میکروپروسورها در برابر گردیده در حالی که قیمت آنها به نصف تنزل پیدا خواهد نمود. از زمان تشکیل و توسعه اترنت هر دو قانون صحیح از آب درآمده و به دلیل موقعیت توسعه شبکه و پروسورها شبکه اترنت به نحو چشمگیری گسترش یافته است.

با افزایش سرعت اترنت ابتدا در سطح ۱۰ میلیون بیت در ثانیه و سپس ۱۰۰ میلیون بیت و اخیراً یک میلیارد بیت در ثانیه (۱ گیگا بیت) با توجه به قانون مور از قیمت و هزینه ارسال اطلاعات نیز کاسته شده است. همین شکل با افزایش تعداد کاربران در حد چند صد میلیون (بنا به قانون متکاف) شبکه نیز به نحوی چشمگیری گسترش پیدا نموده است. اترنت در واقع در شبکه های محلی (LAN) به عنوان استخوانبندی اصلی شبکه شناخته شده و با گسترش اترنت گیگا بیتی این شبکه به سطح گسترده تر معینی MAD نیز کشانده شده و وسعت یافته است.

علاوه بر این حجم ترافیک اطلاعات نیز امروزه به حدی گسترش یافته است که میزان درخواست اطلاعات شنیداری (Vice) به نسبت ۴ به ۱ افزایش پیدا کرده است. در حال حاضر بیش از ۸۰ درصد از حجم اطلاعات شبکه در

زمان حاضر را دیتا تشکیل می دهد و حجم اطلاعات شنیداری تنها ۲۰ درصد می باشد. هم اکنون تکنولوژی به نحوی رشد پیدا کرده است که امکان رشد و انتقال اترنت به مرحله بعدی فراهم آمده است. زمان ایجاد و تثبیت استانداردهای لازم جهت ایجاد شبکه های بزرگ MAN با سرعت ۱۰ گیگا بایت فراهم آمده و می توان این شبکه را تا وسعت MAN نیز گسترش داد. ما بر این اعتقاد هستیم که این حرکت سبب همسو شدن اطلاعات شنیداری (Voice) و دیتا DATA خواهد گردید. با توجه به امکان این همسویی در شبکه های اترنت معمولی امکان سرمایه گذاری مطمئن در این زمینه فراهم است.

Appendix II

ضمیمه ۲

Standarde Actiries

فعالیت های انجام شده در زمینه استاندارد

انجمن مهندسين برق و الكترونیک (IEEE) به منظور توسعه استانداردها در

حاليكه شاخه های علوم و تکنولوژی تشکیل گردیده است. اصل کلیدی در

حیطه پروسه های استاندارد. توافق میان سرعت کنندگان از ارتباط با

استانداردهای ارائه شده می باشد. IEEE- SA (اتحادیه استاندارد) و برد

تخصصی استانداردهای وابسته از طریق ۲ کمیته، پروسه استاندارد سازی را به

دنبال می کنند. (شکل ۲) کمیته استانداردهای جدید (Nes com) اطمینان

حاصل می کند که کلیه استانداردهای ارائه دهنده در حیطه IEEE قرار گرفته

باشد. سپس این استانداردها مورد تأیید کنترل ها در گروههای کاری قرار می

گیرد تا به این طریق از سوی همه اعضا مورد قبول واقع گردد. همچنین این

کمیته پروژه های درخواست شده (PAR) و پیشنهادهای لازم را به برد

استاندارد IEEE- SA ارائه کنند تا مورد تأیید آنها نیز قرار گیرد. کمیته دوم

یعنی کمیته بررسی و بازنگری استانداردها (Retcom) و بررسی استانداردهای

جدید و گذشته پرداخته و اطمینان حاصل می کند که این پیشنهادها مورد توافق گروههای مربوط رسیده و پیشنهادهای خود را به مورد استاندارد منعکس می سازد تا مشخص گردد که تغییرات انجام شده مورد تأیید آنها قرار دارد یا خیر.

Standard procers flow

نمودار جریان پروسه های استاندارد

یک استاندارد جدید با پیشنهاد یک جامعه فنی یا کمیته مورد تأیید IEEE

آغاز می گردد. این پیشنهاد با جلب نظر و پیشنهادات گروه تحقیقاتی مورد

بررسی قرار می گیرد. مرحله بعدی با ارائه درخواست تخصصی و تأیید شده

به Nes Com آغاز می گردد. سپس در صورت تأیید PAR یک گروه

اجرایی مسئولیت اجرایی را به عهده می گیرد. با تأیید PAR همچنین مدت

زمان اجزا پروژه نیز مشخص می گردد. این استاندارد پیشنهادی باید به

حداکثر ظرف چهار سال به اتمام برسد.

گروه اجرایی با ایجاد همایش ها و نشست های متعدد نیازهای اجرایی کار را

مشخص می نماید. هنگامیکه عملیات ایجاد یک استاندارد جدید بسیار پیچیده

و گسترده تر این گروه عملیاتی متخصصین لازم را استخدام کرده و به خدمت

پروژ در می آورد. پس از تکمیل پیش نویس استاندارد گروه عملیاتی آنها را تأیید نموده و سپس به گروه درخواست کننده استاندارد ارجاع شده و به تأیید آنها می رسد به این پروسه Sponsorballoting متعرفه تشخیص کارفرما گفته می شود.

اعضا کمیته کارفرمایان استاندارد مربوطه را به رأی می گذارند و چنانچه حداقل باید ۷۵٪ از این طرح ها به تأیید رسیده تا مورد تأیید کمیته های بعدی قرار گیرد. پیشنهادات و نظریات این ۷۵٪ از امضا باید در سند نهایی استاندارد مربوطه نیز لحاظ شود. **IEEE-SA** نیز باید در در نهایت پیش از ارسال و انتشار نسخه نهایی درسی استاندارد مربوطه را مطالعه و تأیید نمایند.

جهت کسب اطلاعات بیشتر به منابع زیر مراجعه کنید.

IEEE

IEEE 8 , 2 lon/ Man Standard Commite

IEEE 802 , 3 CSMA/ en EtHERNET

IEEE P802, 3ac 1.Gb/ S EtHERNET

T00sk Frece

Http'y: // Standards . iccc . org / resoucy/glemse . html

Appadix III

WAN pHY

ضمیمه ۳

جهت ایجاد تشکیلات ارزانقیمت WANPHY به دستور العمل ارائه شده به طور خاصی وابستگی به شبکه های SONET/ SDH ساعت لایه ای Strutum clock و برخی از ویژگیهای خاص شبکه SONET/ SDH را منع کرده است. WANPHY اساساً شبکه ای کم هزینه می باشد که از PMD های موسوم اترنت استفاده می نماید تا بدین ترتیب به ساختار زیر بنایی SONET دست پیدا کند و بدین طریق به سویچ Ethernet و SONET/ SDH و حالتی پلکس های تقسیم زمانی tpm متصل گردد. این ویژگی سبب گردیده تا اترنت از SONET/ SDH به عنوان لایه یکم WAN و به عنوان استخوانبندی شبکه استفاده نماید.

همچنین ضروری است یادآور شویم که اترنت همچنان به پرتوکول سنکرون ارتباطی وفادار خواهد ماند همانند سایر شبکه های اترنت شبکه اترنت ۱۰ کیلوبایتی نیز باید از لحاظ همزمانی و فرکانس پالس ساعت مابین هر کاراکتر در جریان ارسالی اطلاعات ثابت و پایدار باقی ماند اما در قسمت گیرنده و رد

سوئیچ و کنترل کننده ها ممکن است اطلاعات از لحاظ زمانی و همزمانی بعد را تغییر داده شوند.

برخلاف پروتوکول های سنکرون شامل SONET/ SDH لازم است تا در این سیستم هر جزئی از همان سیستم زمانی اولیه پیروی نماید تا میان فرستنده ها و گیرنده ها از لحاظ زمانی اختلافی مشاهده نشده و به این ترتیب از خطاهای احتمالی جلوگیری شود.

WANPHY، تجهیزات مربوط به دیتا مانند سوئیچ ها و routen ها را ابتدا به SONET/ SDH مرتبط ساختند و یا اینکه آنها را به شبکه ها فیبر نوری متصل می سازد و بدین ترتیب مانند این است که ۲، route به طور مستقیم از طریق یک رابط مستقل اترنت به یکدیگر متصل شده باشند. از آنجائیکه هیچگونه پل یا با مرزهای نگهداری کننده اطلاعات در میان آنها وجود ندارد کلیه سیستم های مدیریت ترافیک IP در شبکه ۱۰ گیگا بیتی گسترده تنها دو routes را به یکدیگر متصل خواهند ساخت.

جهت مدیریت ساده شبکه اترنت گسترده ۱۰ گیگا بیتی، WANPHY بسیاری از اطلاعات مدیریتی SONET/ SDH را تأمین کرده و امکاناتی را فراهم می

سازد تا مدیر شبکه ارتباطات، WANPHY را در ضمن اینکه به

SONET/ SDH مرتبط شده اند. به راحتی مشاهده نماید.

به این طریق می توان به راحتی عملیات کنترل و مدیریت کلیه قسمت های شبکه

را انجام داده و ضمن جلوگیری از خطاهای احتمالی شبکه اترنت ۱۰ گیگابیتی

رابطه WAN و ایستگاههای SONET/ SDH را نیز مورد کنترل قرار داد.

اطلاعات مربوط به مدیریت SONET- SDH توسط زیر لایه اینتر فیس

WAN, (WIS) تولید شده و چهار چوب های SONET/ SDH

(Framesi) را نیز در بر می گیرد. WIS مابین 64B/ 66B pcs و PMD

سریال های مرسوم در LANPHY عمل می نماید.

Degraded Signal testing

Speede 10DG Deployment

آزمون موج تخریب شده در سیستم های آرایش یافته با توجه به سرعت انتقال

10GE

Introduction

مقدمه

در پروسه های سیستم های ارتباطی ۲ فلسفه در ارتباط با نحوه آزمون سیستم

ها وجود دارد که این دو فلسفه عبارتند از:

- روش کمان گرا، **perfection** که در آن روش به سیستم تحت آزمایش

(DUT) **Derice unden test** سیگنال هایی اعمال می گردد که منبع

تولید آن سیگنالها ، پیام هایی با کارآیی بالاتر از حد نیاز **Dut** را تولید می

نماید.

- روش «بدترین حالت ممکن **worst case**» که در این روش به **Dut**

سیگنالهایی اعمال می شد که همانند سیگنالهای معمولی موجود در سیستم

می باشد.

به طور مرسوم صنایع مخابراتی از روش کمال گرا و تجهیزات ارتباطی

(**Communication**) از روش بدترین حالت ممکن استفاده می نماید.

استاندارد جدید **IEEE 8023ae** (که در آن سیگنال آزمون بطور عمدی به

طور کامل تخریب می گردد) مشخص می سازد که برخی از تجهیزات **10GE**

که در شبکه نصب می گردند باید برای اولین بار به روش بدترین حالت ممکن

مورد آزمایش قرار گیرد. هدف ارائه این مقاله بررسی و مقایسه این دو روش و فلسفه آزمون و همچنین بررسی اثر آنها از زمان نصب و ارائه سیستم به بازار هزینه ها و امکان سازگاری با سایر روشهای نهاد و تجهیزات بوده است.

Perlektion testing Approach

روش آزمون کمال گرا

این روش در حقیقت برای نوعی روش آزمون و خطا می باشد که در آن روش تجهیزات اساساً در شرایط ایده آل و باور در نظر گرفتن حدود کارآیی اولیه در شرایط واقعی مورد بررسی قرار می گیرند.

در این روش چنانچه تجهیزات از همان ابتدا کار توانایی عملکرد صحیح را در محیط داشته باشند (یعنی حدود کارآیی اولیه قابل دسترسی نباشد). تجهیزات فوق به تولید کننده بازگردانده شده و مجدداً مورد بررسی قرار گرفته و یا تجهیزاتی، کارآیی بالاتر جایگیری این تجهیزات می گردد تا از این طریق کارآیی کامل و مطلوب حاصل گردد.

چنانچه این محصولات برای چندین بار به کارخانه و محل تولید منتقل گردند بدون شک بر میزان هزینه ها دلیل دوباره کاری افزوده شده و در نتیجه از میزان سود و درآمد کارخانه کاسته می گردد. البته سود حاصل در این روش

این است که در طی این چرخه در طول زمان، حدود و شرایط کاری بهبود یافته و این تجهیزات قابلیت کار در تمامی شرایط محیطی و سیستم های گوناگون را حاصل می کنند. یکی دیگر از مشکلات این است که در این پروسه های طولانی از عمر مفید سیستم کاسته شده (چرا که مرتباً تحت شرایط آزمون سخت قرار گیرد) و از سویی هزینه تولید بالا رفته و بر اثر تأخیر های زیاد نارضایتی مشتری نیز بالا می گیرد. ممکن است برخی خطاها و اشتباهات بر اثر نزدیک شدن به محدوده های نهایی حاصل گردد و در نتیجه با بازگشت سیستم به کارخانه بر میزان هزینه ها، تأخیرها و غیره افزوده شده و در واقع سرمایه های مالیات دهنده گان به هدر رود. اصولاً تجهیزات آزمایشی به نحوی طراحی شده اند که دقیقترین سیگنالهای را تولید نمایند. در واقع معیار و سنجش و مقایسه این تجهیزات بالا بودن کیفیت سیگنال تولیدی تا حد ممکن می باشد و تولید کنندگان این تجهیزات نیز همواره برسد تولید بهترین سیگنال با یکدیگر رقابت می کند. این فضای کاری سبب گردیده تا تجهیزات مورد آزمون با سیگنالهایی مورد آزمون قرار گیرد که اساساً بسیار فراتر از حد مورد نیاز و شرایط عادی یک سیستم ارتباطی می باشد. به این ترتیب بعضی گیرنده نیز سیگنالی را دریافت می کند که در شرایط عادی وجود نداشته و ممکن

است در همین دریافت این سیگنال با مشکلات و شکست هایی روبرو گردد
به این ترتیب سیستم گیرنده مجدداً در شرایط دقیق تری با سیگنال دقیقتر و
پیچیده تر کنترل شده و این چرخه مرتباً تکرار می گردد. چنانچه آن مقدار
افزوده حاشیه ای کافی نباشد. مشتری مجدداً سیستم را به کارخانه باز می
گرداند و تحقیقات و آزمون های پر هزینه ای مجدداً آغاز می گردد. هدف
نهایی این است که در نهایت سیستمی فاقد هر گونه ایراد ساخته شود اما نتیجه
کار در نهایت تولید سیستم خاصی است که در آن در جهت کاهش عیوب
حدود و محدوده های کاری در حد بسیار بالایی لحاظ گردیده اند.
در نهایت سیستمی حاصل می گردد که با هزینه بسیار بالا ساخته شده و از
لحاظ اطمینان از حد عالی قرار داشته و انعطاف پذیری بسیاری با سایر سیستم
های مختلف حاصل نموده است.

Worst – Care testing Approach

روش آزمون «در بدترین حالت ممکن»
در این روش بر خلاف روش اول به سیستم مورد آزمون سیگنالی اعمال می
گردد که مشابه سیگنالهای ارسالی در اولین روز کاری سیستم می باشد و در
نهایت دیگر چرخه بازگشت به کارخانه اجرا نمی گردد. اما در نهایت چنانچه

سیستم جوابگو نباشد باید آزمون های کیفی متنوعی خارج از محدوده کاری آن صورت گیرد از آنجائیکه در روندی ایده آل آزمون های وقت گیر پر هزینه ای صورت می گردد که توانایی کار در ایده آل ترین شرایط را حتی بعد از چندین بار وقت و برگشت بدست آورده باشد. به همین جهت چنانچه از روش تخریب موج استفاده شود مدت زمان آزمون و در نتیجه هزینه های اضافی کاهش یافته و در هزینه ها صرفه جویی گردد.

برخی از تولید کنندگان مشکلات مربوط به روش «کمال گرا» را درک کرده و در روشهای جدید تر از موجهای معمولی جهت آزمون استفاده می کنند. متأسفانه با گسترش خطوط تولید و تقبل قراردادهای مختلف از سوی تولید کنندگان سبب گشته تا تولید کنندگان توانایی تولید تجهیزات کاملاً یکسان را از دست بدهند و در نتیجه مدوده های یکس سیستم رایج نیز تغییر کرده و از یک ایستگاه کاری تا ایستگاه بعدی تفاوت های بسیاری پیدا می کند.

10GE USE OF Degradid Signals

استفاده از سیگنالهای تخریب شده

روش 3ae IEEE. 10GE استفاده از سیگنالهای تخریب شده را در فرستنده

ها در گیرنده های حاوی خطوط ترافیکی WAN یا 10GE LAN توصیه

کرده است. به عنوان مثال در آزمون تنش زا چشم گردیده.

10GE ابتدا چشم دستگاه به طور عمودی و یا افقی نسبی محدود شده و

سیگنال لیزر ضعیف شده به چشم تابانیده می شود. این حالت در واقع بدترین

حالت آزمون محسوب می گردد. استاندارد باید در بدترین شرایط حداقل نرخ

خطا از لحاظ دریافت بیت ها را داشته باشد از آنجائیکه کلیه تولید کنندگان

10GE باید شرایط بدترین حالت ممکن را حد نظر قرار داده و در سیستم خود

لحاظ کرده باشند. از عملکرد صحیح دستگاه بدین شکل اطمینان حاصل می

گردد. از سوی دیگر سیستمی که در این روش مورد آزمون قرار گرفته و

کارایی آن تأیید شده باشد را می توان براحتی و به سرعت در مدار قرار داد.

Concluoipono

نتیجه گیری

از روش کمال گرا محدوده های کاری سیستم تا حد ممکن افزایش پیدا می کند از محدوده های طبیعی عملکرد دستگاه فراتر می رود. این محدوده های به هنگام تولید تکنولوژی های جدید سبب تأخیر در تولید و همه گیر شدن سیستم ها می گردد. در این پروسه چرخه های رفت و برگشت در رسیدن به هدفهایی محدوده های کاری تأخیرهایی را در زمینه تولید و نصب به همراه دارد. کمپانیها در حال حاضر با استفاده از روش آزمون بدترین حالت ممکن از مقیاس بازرگانی کمال گرا را بهبود می بخشند اما این محدوده ها در مقیاس با روش کمال گرا باز هم از حد بسیار پایین تر برخوردار می باشد. روش آزمون سیگنال تخریب شده در استاندارد IEEE802 802.3ae سبب بهبود عملکرد شرایط کاری لایه یکم گشته و در ضمن با کاهش چرخه های آزمون و خطا هزینه ها را کاهش داده و در زمان نیز صرفه جویی می کند. امروزه تولید کنندگان و طراحان می کوشند هر چه سریعتر سیستم های 10GE را جایگزین سیستم های قدیمی تر شبکه محدوده و با حداکثر سرعت تجهیزات فوق را نصب نمایند.